CENTRALNA KOMISJA EGZAMINACYJNA

Rodzaj dokumentu:	**Zasady oceniania rozwiązań zadań**
Egzamin:	**Egzamin maturalny**
Przedmiot:	**Fizyka**
Poziom:	**Poziom rozszerzony**
Formy arkusza:	MFAP-R0-100, MFAP-R0-200, MFAP-R0-300, MFAP-R0-700
Termin egzaminu:	13 czerwca 2024 r.
Data publikacji dokumentu:	14 czerwca 2024 r.

Ogólne zasady oceniania arkuszy egzaminacyjnych z fizyki

1. Jeżeli zdający poprawnie rozwiązał zadanie (użył poprawnej metody, uwzględnił warunki zadania, otrzymał poprawny wynik) metodą, której nie uwzględniały zasady oceniania (chodzi o jakościowo inną metodę – np. użycie prawa / wzoru / twierdzenia / metody rachunkowej spoza podstawy programowej – a nie metodę równoważną tym w zasadach oceniania), to otrzymuje maksymalną liczbę punktów.
2. Jeżeli zdający poda w wyniku końcowym wartość wielkości fizycznej bez jednostki, to nie spełnia warunków określonych w zasadach oceniania na maksymalną liczbę punktów.
3. Ocenie podlegają te fragmenty pracy zdającego, które dotyczą polecenia.
4. Jeżeli na pewnym etapie rozwiązania zadania zdający podaje kilka sprzecznych ze sobą rozwiązań i nie wskazuje, które z nich należy uznać za poprawne, to może uzyskać punkty tylko za wcześniejsze poprawne etapy rozwiązania.
5. Jeżeli na pewnym etapie rozwiązania zadania zdający podaje kilka sprzecznych ze sobą rozwiązań i wskazuje, które z nich należy uznać za poprawne, to zapisów w innych rozwiązaniach nie bierze się pod uwagę w ocenianiu.
6. Jeżeli na dowolnym etapie rozwiązania zadania zdający popełnia błąd rachunkowych (albo błąd przepisania wartości z danych albo wcześniejszych etapów rozwiązania), ale stosuje poprawne metody rozwiązania i konsekwentnie doprowadza rozwiązanie zadania do końca, to ocenę rozwiązania obniża się o 1 punkt.
7. Jeżeli w poleceniu jest dyspozycja o zapisaniu wyniku zaokrąglonego do pewnej liczby cyfr znaczących, to oznacza, że wynik musi być podany w postaci rozwinięcia dziesiętnego liczby i z określonym w poleceniu zaokrągleniem. Jeżeli w zadaniu z takim poleceniem zdający przedstawia wynik w postaci ułamka zwykłego, lub w postaci z występującym π lub np. $\sqrt{2}$, albo podaje wynik ze zbyt dużą lub zbyt małą liczbą cyfr znaczących – to nie otrzymuje maksymalnej liczby punktów.
8. Wszelkie wzory / związki / zależności / relacje między wielkościami mogą być równoważnie zapisane za pomocą symboli lub za pomocą liczb, które to liczby są wartościami wielkości występujących w tych wzorach / związkach / zależnościach / relacjach.
9. Jeżeli w zasadach oceniania danego etapu rozwiązania wymienione jest, że zdający korzysta / uwzględnia / zapisuje dane związki / zależności / prawa / wzory, to mogą być one zapisane oddzielnie, albo nawet w jednym równaniu (o ile to możliwe).

Uwaga: Akceptowane są wszystkie odpowiedzi merytorycznie poprawne i spełniające warunki zadania. Gdy wymaganie dotyczy treści szkoły podstawowej, dopisano (SP), a gdy zakresu podstawowego szkoły ponadpodstawowej – dopisano (P).

Zadanie 1.1. (0–2)

Wymagania egzaminacyjne 2024[1]	
Wymagania ogólne	**Wymagania szczegółowe**
IV. Posługiwanie się informacjami pochodzącymi z analizy materiałów źródłowych, w tym tekstów popularnonaukowych. I. Wykorzystanie pojęć i wielkości fizycznych do opisu zjawisk oraz wskazywanie ich przykładów w otaczającej rzeczywistości.	Zdający: I.7) wyodrębnia z tekstów […] informacje kluczowe dla opisywanego zjawiska […]. II.8) opisuje ruch jednostajny po okręgu, posługując się pojęciami: […] prędkości liniowej […] prędkości kątowej i przyspieszenia dośrodkowego wraz z ich jednostkami; II.13) stosuje zasady dynamiki do opisu zachowania się ciał.

Zasady oceniania
2 pkt – poprawne zaznaczenia w trzech zdaniach.
1 pkt – poprawne zaznaczenia w dwóch zdaniach.
0 pkt – odpowiedź niepoprawna lub niepełna albo brak odpowiedzi.

Pełne rozwiązanie
PPF

Zadanie 1.2. (0–4)

Wymagania egzaminacyjne 2024	
Wymagania ogólne	**Wymagania szczegółowe**
II. Rozwiązywanie problemów z wykorzystaniem praw i zależności fizycznych. V. Budowanie modeli fizycznych i matematycznych do opisu zjawisk oraz ilustracji praw i zależności fizycznych.	Zdający: II.4) opisuje ruchy prostoliniowe […] jednostajnie zmienne, posługując się zależnościami […] wartości prędkości i przyspieszenia oraz drogi od czasu; II.9) stosuje do obliczeń związki między […] prędkością kątową, prędkością liniową […]; II.13) stosuje zasady dynamiki do opisu zachowania się ciał; II.17) opisuje opory ruchu […].

[1] Rozporządzenie Ministra Edukacji i Nauki z dnia 10 czerwca 2022 r. w sprawie wymagań egzaminacyjnych dla egzaminu maturalnego przeprowadzanego w roku szkolnym 2022/2023 i 2023/2024 (Dz.U. z 2022 r. poz. 1246).

Zasady oceniania[2]

(dla rozwiązania sposobem 1.)

4 pkt – poprawna metoda obliczenia stosunku dróg **oraz** podanie prawidłowego wyniku liczbowego.

3 pkt – spełnienie warunku opisanego w pierwszym lub drugim kryterium za 2 pkt **oraz** zapisanie stosunku dróg jako odpowiedniego stosunku prędkości, **oraz** powiązanie prędkości liniowej i-tej monety z prędkością kątowa deseczki i odległością od osi obrotu, np. zapisy równoważne poniższym:

$v_i^2 = 2as_i$ oraz $s_1 : s_2 : s_3 = v_1^2 : v_2^2 : v_3^2$ oraz $v_i = \omega r_i$

2 pkt – zapisanie kinematycznego równania ruchu jednostajnie opóźnionego z wyeliminowanym czasem, wiążącego prędkość początkową i-tej monety, drogę jaką przebyła i przyśpieszenie **oraz** zapisanie II zasady dynamiki z uwzględnieniem wzoru na siłę tarcia (albo zapisanie od razu wartości przyśpieszenia), np. zapisy równoważne poniższym:

$(v_i^2 = 2a_i s_i$ oraz $m_i a_i = \mu\, m_i g)$ albo $(v_i^2 = 2a_i s_i$ oraz $a_i = \mu g)$

LUB

– zapisanie kinematycznego równania ruchu jednostajnie opóźnionego z wyeliminowanym czasem, wiążącego prędkość początkową i-tej monety, drogę jaką przebyła i przyśpieszenie **oraz** zapisanie/wyrażenie faktu (słownie lub symbolem), że przyśpieszenie każdej z monet jest takie samo, np. zapisy równoważne poniższym:

$(v_i^2 = 2a_i s_i$ oraz $a_i = a\,)$

LUB

– powiązanie prędkości liniowej i-tej monety z prędkością kątowa deseczki i odległością od osi obrotu **oraz** wyrażenie stosunku prędkości poprzez stosunek tych odległości, np. zapisy równoważne poniższym:

$v_i = \omega r_i$ oraz $v_1 : v_2 : v_3 = 1 : 2 : 3$

1 pkt – powiązanie prędkości liniowej i-tej monety z prędkością kątowa deseczki i odległością od osi obrotu, np. zapisy równoważne poniższym:

$v_i = \omega r_i$

LUB

– zapisanie kinematycznego równania ruchu jednostajnie opóźnionego z wyeliminowanym czasem, wiążącego prędkość początkową i-tej monety, drogę jaką przebyła i przyśpieszenie, np. zapisy równoważne poniższym:

$v_i^2 = 2a_i s_i$

Uwaga! w tym kryterium nie wymaga się stwierdzenia/zapisów, że przyśpieszenie każdej z monet jest takie samo.

LUB

– zapisanie II zasady dynamiki z uwzględnieniem wzoru na siłę tarcia albo zapisanie od razu wartości przyśpieszenia

$m_i a_i = \mu\, m_i g$ albo $a_i = \mu g$

[2] Pod opisem warunków za przyznanie punktów, w niektórych przypadkach podano przykładowe zapisy (lub przykładowe zapisy równoważne), które spełniają te warunki w minimalnym stopniu.

LUB

– zapisanie słownie, że przyśpieszenie każdej z monet ma tę samą wartość (nie jest wymagane uzasadnienie).

0 pkt – rozwiązanie, w którym zastosowano niepoprawną metodę, albo brak rozwiązania.

Zasady oceniania

(dla rozwiązania sposobem 2.)

4 pkt – poprawna metoda obliczenia stosunku dróg **oraz** podanie prawidłowego wyniku liczbowego.

3 pkt – spełnienie warunku opisanego w pierwszym lub drugim kryterium za 2 pkt **oraz** zapisanie stosunku dróg jako odpowiedniego stosunku prędkości, **oraz** powiązanie prędkości liniowej i-tej monety z prędkością kątowa deseczki i odległością od osi obrotu, np. zapisy równoważne poniższym:

$v_i^2 = 2as_i$ oraz $s_1 : s_2 : s_3 = v_1^2 : v_2^2 : v_3^2$ oraz $v_i = \omega r_i$

2 pkt – zapisanie związku między pracą siły wypadkowej a zmianą energii kinetycznej monety **oraz** wykorzystanie wzoru na pracę i energię kinetyczną, **oraz** identyfikacja siły wypadkowej działającej na monetę jako siły tarcia, **oraz** zastosowanie wzoru na siłę tarcia, np. zapisy równoważne poniższym:

$\left(\frac{1}{2}m_i v_i^2 = T_i \cdot s_i \text{ oraz } T_i = \mu\, m_i g\right)$ albo $\left(\frac{1}{2}m_i v_i^2 = \mu m_i g \cdot s_i\right)$

LUB

– zapisanie związku między pracą siły wypadkowej a zmianą energii kinetycznej monety **oraz** wykorzystanie wzoru na pracę i energię kinetyczną, **oraz** identyfikacja siły wypadkowej działającej na monetę jako siły tarcia, **oraz** zapisanie/wyrażenie faktu (słownie lub symbolem), że siła tarcia działająca na każdą z monet jest taka sama, np. zapisy równoważne poniższym:

$\left(\frac{1}{2}m_i v_i^2 = T_i \cdot s_i \quad \text{oraz} \quad T_i = T\right)$

LUB

– powiązanie prędkości liniowej i-tej monety z prędkością kątowa deseczki i odległością od osi obrotu **oraz** wyrażenie stosunku prędkości poprzez stosunek tych odległości, np. zapisy równoważne poniższym:

$v_i = \omega r_i$ oraz $v_1 : v_2 : v_3 = 1 : 2 : 3$

1 pkt – powiązanie prędkości liniowej i-tej monety z prędkością kątowa deseczki i odległością od osi obrotu, np. zapisy równoważne poniższym:

$v_i = \omega r_i$

LUB

– zapisanie związku między pracą siły wypadkowej a zmianą energii kinetycznej monety (bez konieczności identyfikacji siły wypadkowej jako siły tarcia) **oraz** wykorzystanie wzoru na pracę i energię kinetyczną, np. zapisy równoważne poniższym:

$\frac{1}{2}m_i v_i^2 = F_{w\,i} \cdot s_i$ albo $\frac{1}{2}m_i v_i^2 = m_i a_i \cdot s_i$

Uwaga! w tym kryterium nie wymaga się stwierdzenia/zapisów, że przyśpieszenie każdej z monet jest takie samo lub, że siła wypadkowa działająca na każdą z monet jest taka sama.

LUB

– identyfikacja siły wypadkowej działającej na monetę jako siły tarcia **oraz** zastosowanie wzoru na siłę tarcia, np. zapisy równoważne poniższym:

$F_{w\,i} = T_i = \mu m_i g$

LUB

– zapisanie słownie, że siła tarcia działająca na każdą z monet lub przyśpieszenie każdej z monet ma tę samą wartość (nie jest wymagane uzasadnienie).

0 pkt – rozwiązanie, w którym zastosowano niepoprawną metodę, albo brak rozwiązania.

Przykładowe pełne rozwiązania[3]

Sposób 1.

Zapiszemy II zasadę dynamiki, żeby określić jakie przyśpieszenie ma i-ta moneta. Siła wypadkowa działająca na monetę od momentu zatrzymania się deseczki jest równa sile tarcia, zatem:

$$1)\ \ m_i a_i = T_i \qquad \rightarrow \qquad 1a)\ \ m_i a_i = \mu\, m_i g \qquad \rightarrow \qquad 1b)\ \ a_i = \mu g$$

Zatem, zgodnie z 1b), przyśpieszenie każdej z monet jest takie samo:

$$2)\ \ a_1 = a_2 = a_3 = \mu g = a$$

Powiążemy drogę, jaką przebyła i-ta moneta z prędkością początkową, którą miała moneta w momencie zatrzymania się deseczki. Wykorzystamy kinematyczne równanie ruchu jednostajnie opóźnionego z wyeliminowanym czasem, wiążącego prędkość początkową i-tej monety, drogę jaką przebyła i przyśpieszenie:

$$3a)\ \ v_i^2 = 2a_i s_i \qquad \rightarrow \qquad 3b)\ \ v_i^2 = 2a s_i$$

Zapiszemy szukany stosunek dróg z wykorzystaniem równania 3b), tzn. zapiszemy proporcję równoważną:

$$4)\ \ s_1 : s_2 : s_3 = v_1^2 : v_2^2 : v_3^2$$

Powiążemy prędkość liniową i-tej monety z prędkością kątowa deseczki oraz z odległością monety od osi obrotu:

$$5)\ \ v_i = \omega r_i$$

Wzór 5) podstawimy do proporcji 4) i zapiszemy proporcję równoważną:

$$6)\ \ s_1 : s_2 : s_3 = r_1^2 : r_2^2 : r_3^2$$

Wykorzystamy dane z zadania i zapiszemy wynik:

$$7)\ \ s_1 : s_2 : s_3 = 1^2 : 2^2 : 3^2 = 1 : 4 : 9$$

[3] Przykładowe rozwiązania mogą zawierać dodatkowe wyjaśnienia/komentarze, które nie podlegają ocenie. Wymagane elementy rozwiązania zdającego podlegające ocenie są wyszczególnione i opisane w kryteriach punktacji zasad oceniania.

Sposób 2.

Zastosujemy związek między zmianą energii kinetycznej oraz pracą siły wypadkowej dla przypadku ruchu i-tej monety po stole aż do zatrzymania. Siła wypadkowa działająca na i-tą monetę jest równa sile tarcia. Zapiszemy oba związki i zastosujemy wzór na siłę tarcia:

$$1)\ \Delta E_{kin} = -T_i \cdot s_i \quad \text{oraz} \quad 2)\ T_i = -\mu m_i g \quad \text{oraz} \quad 3)\ v_{k\,i} = 0$$

Zatem z zależności 1) i 2) i 3) wynika:

$$4a)\ 0 - \frac{1}{2} m_i v_i^2 = -\mu m_i g \cdot s_i \qquad \rightarrow \qquad 4b)\ \frac{1}{2} m_i v_i^2 = \mu m_i g \cdot s_i$$

Z zależności 4a) lub 4b) wynika, że:

$$5a)\ v_i^2 = 2\mu g \cdot s_i \qquad \rightarrow \qquad 5b)\ v_i^2 \propto s_i$$

Zależności 5a) lub 5b) wyrażają proporcję prostą między kwadratem prędkości początkowej monety a drogą przebytą przez daną monetę. Zatem można zapisać proporcję równoważną:

$$6)\ s_1 : s_2 : s_3 = v_1^2 : v_2^2 : v_3^2$$

Powiążemy prędkość liniową i-tej monety z prędkością kątową deseczki oraz z odległością monety od osi obrotu:

$$7)\ v_i = \omega r_i$$

Wzór 7) wykorzystamy w proporcji 6) i zapiszemy proporcję równoważną:

$$8)\ s_1 : s_2 : s_3 = r_1^2 : r_2^2 : r_3^2$$

Wykorzystamy dane z zadania i zapiszemy wynik:

$$9)\ s_1 : s_2 : s_3 = 1^2 : 2^2 : 3^2 = 1 : 4 : 9$$

Zadanie 2.1. (0–2)

Wymagania egzaminacyjne 2024	
Wymagania ogólne	**Wymagania szczegółowe**
IV. Posługiwanie się informacjami pochodzącymi z analizy materiałów źródłowych, w tym tekstów popularnonaukowych. V. Budowanie modeli fizycznych i matematycznych do opisu zjawisk oraz ilustracji praw i zależności fizycznych.	Zdający: I.6) tworzy […] rysunki schematyczne lub blokowe dla zilustrowania zjawisk […]; I.7) wyodrębnia z tekstów […], rysunków schematycznych […] informacje kluczowe dla opisywanego zjawiska […]. III.3) stosuje warunki statyki bryły sztywnej […].

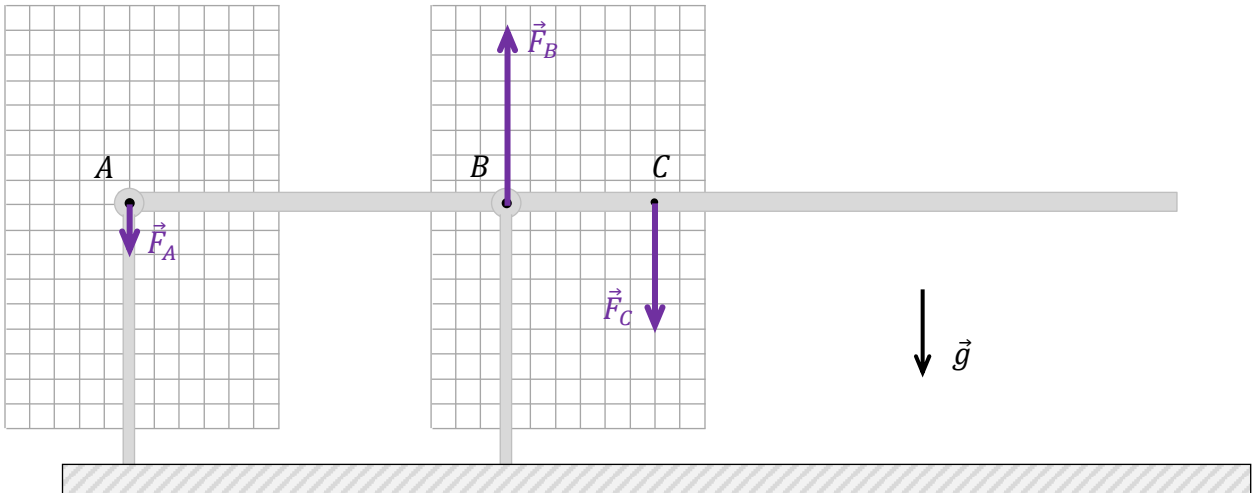
Zasady oceniania

2 pkt – poprawne narysowanie wektorów sił $\vec{F}_A$, $\vec{F}_B$ i $\vec{F}_C$ zaczepionych odpowiednio w punktach A, B i C z poprawnym uwzględnieniem kierunków, zwrotów i relacji między wartościami (długościami) tych wektorów (wystarczy większy, mniejszy, równy).

1 pkt – poprawne narysowanie wektorów sił $\vec{F}_A$, $\vec{F}_B$ i $\vec{F}_C$ zaczepionych odpowiednio w punktach A, B i C z poprawnym uwzględnieniem kierunków i zwrotów tych wektorów.

0 pkt – rozwiązanie niepoprawne albo brak rozwiązania.

Rozwiązanie

Zadanie 2.2. (0–3)

Wymagania egzaminacyjne 2024	
Wymagania ogólne	**Wymagania szczegółowe**
II. Rozwiązywanie problemów z wykorzystaniem praw i zależności fizycznych. V. Budowanie modeli fizycznych i matematycznych do opisu zjawisk oraz ilustracji praw i zależności fizycznych.	Zdający: I.7) wyodrębnia z tekstów […], rysunków schematycznych […] informacje kluczowe dla opisywanego zjawiska […]. III.3) stosuje warunki statyki bryły sztywnej; posługuje się pojęciem momentu sił wraz z jednostką.

Zasady oceniania

3 pkt – poprawne zapisanie równań opisujących warunki równowagi belki, prawidłowe rozwiązanie układu tych równań **oraz** podanie prawidłowych wyników liczbowych z jednostkami: $|F_A| \approx 470\ \text{N}$ oraz $|F_B| \approx 1646\ \text{N}$ (wynik może być podany bez wartości bezwzględnej i zaokrąglony do dwóch cyfr znaczących).

2 pkt – poprawne zapisanie równania równowagi momentów sił (z prawidłową identyfikacją wielkości: sił i ramion tych sił) względem dowolnego punktu belki **oraz** zapisanie poprawnego równania równowagi sił

LUB

– poprawne zapisanie dwóch równań równowagi momentów sił (z prawidłową identyfikacją wielkości: sił i ramion tych sił) względem dwóch różnych punktów belki (np. jak w sposobie 4.).

Uwaga! Znaki określające zwroty sił w równaniach mogą być przyjęte dowolnie, natomiast muszą być konsekwentnie stosowane.

1 pkt – zapisanie poprawnego równania równowagi momentów sił względem dowolnego punktu belki łącznie z prawidłową identyfikacją sił i ich ramion (np. pierwsze równanie w kroku 1. w sposobach 1.–3.).

Uwaga! Znaki określające zwroty sił w równaniu równowagi momentów sił mogą być przyjęte dowolnie.

0 pkt – rozwiązanie, w którym zastosowano niepoprawną metodę, albo brak rozwiązania.

Przykładowe pełne rozwiązania

Wartość siły $\vec{F}_C$ oznaczamy jako F_g.

Sposób 1.

Krok 1. Zapiszemy równanie równowagi momentów sił (względem punktu B) oraz równanie równowagi sił:

$$F_A \cdot |AB| = F_g \cdot |BC| \qquad F_g + F_A = F_B \qquad \text{oraz} \qquad F_g = mg$$

Krok 2. Podstawiamy dane do równań:

$$F_A \cdot 1\ \text{m} = 1176\ \text{N} \cdot 0{,}4\ \text{m} \qquad 1176\ \text{N} + F_A = F_B$$

Krok 3. Rozwiązujemy oba równania:

$$\begin{cases} F_A = 470{,}4\ \text{N} \\ 1176\ \text{N} + F_A = F_B \end{cases} \rightarrow \begin{cases} F_A = 470{,}4\ \text{N} \\ 1176\ \text{N} + 470{,}4\ \text{N} = F_B \end{cases} \rightarrow \begin{cases} F_A = 470{,}4\ \text{N} \\ F_B = 1646{,}4\ \text{N} \end{cases}$$

Sposób 2.

Krok 1. Zapiszemy równanie równowagi momentów sił (względem punktu A) oraz równanie równowagi sił:

$$F_B \cdot |AB| = F_g \cdot |AC| \qquad F_g + F_A = F_B \qquad \text{oraz} \qquad F_g = mg$$

Krok 2. Podstawiamy dane do równań:

$$F_B \cdot 1\ \text{m} = 1176\ \text{N} \cdot 1{,}4\ \text{m} \qquad 1176\ \text{N} + F_A = F_B$$

Krok 3. Rozwiązujemy oba równania:

$$\begin{cases} F_B = 1646{,}4\ \text{N} \\ 1176\ \text{N} + F_A = F_B \end{cases} \rightarrow \begin{cases} F_B = 1646{,}4\ \text{N} \\ 1176\ \text{N} + F_A = 1646{,}4\ \text{N} \end{cases} \rightarrow \begin{cases} F_B = 1646{,}4\ \text{N} \\ F_A = 470{,}4\ \text{N} \end{cases}$$

Sposób 3.

Krok 1. Zapiszemy równanie równowagi momentów sił (względem punktu C) oraz równanie równowagi sił:

$$F_B \cdot |CB| = F_A \cdot |CA| \qquad F_g + F_A = F_B \quad \text{oraz} \quad F_g = mg$$

Krok 2. Podstawiamy dane do równań:

$$F_B \cdot 0{,}4\ \text{m} = F_A \cdot 1{,}4\ \text{m} \qquad 1176\ \text{N} + F_A = F_B$$

Krok 3. Rozwiązujemy układ równań:

$$\begin{cases} F_B = 3{,}5 \cdot F_A \\ 1176\ \text{N} + F_A = F_B \end{cases} \rightarrow \begin{cases} F_B = 3{,}5 \cdot F_A \\ 1176\ \text{N} + F_A = 3{,}5 \cdot F_A \end{cases}$$

$$\begin{cases} F_B = 3{,}5 \cdot F_A \\ 1176\ \text{N} = 2{,}5 \cdot F_A \end{cases} \rightarrow \begin{cases} F_B = 1646{,}4\ \text{N} \\ F_A = 470{,}4\ \text{N} \end{cases}$$

Sposób 4.

Krok 1. Zapiszemy dwa równania równowagi momentów sił (względem punktu C oraz względem punktu B):

$$F_B \cdot |CB| = F_A \cdot |CA| \qquad F_A \cdot |AB| = F_g \cdot |CB| \quad \text{oraz} \quad F_g = mg$$

Krok 2. Podstawiamy dane do równań:

$$F_B \cdot 0{,}4\ \text{m} = F_A \cdot 1{,}4\ \text{m} \qquad F_A \cdot 1\ \text{m} = 1176\ \text{N} \cdot 0{,}4\ \text{m}$$

Krok 3. Rozwiązujemy układ równań:

$$\begin{cases} F_B = 3{,}5 \cdot F_A \\ F_A = 470{,}4\ \text{N} \end{cases} \rightarrow \begin{cases} F_B = 1646{,}4\ \text{N} \\ F_A = 470{,}4\ \text{N} \end{cases}$$

Zadanie 3.1. (0–2)

Wymagania egzaminacyjne 2024	
Wymagania ogólne	**Wymagania szczegółowe**
IV. Posługiwanie się informacjami pochodzącymi z analizy materiałów źródłowych, w tym tekstów popularnonaukowych. I. Wykorzystanie pojęć i wielkości fizycznych do opisu zjawisk oraz wskazywanie ich przykładów w otaczającej rzeczywistości.	Zdający: I.7) wyodrębnia z […] wykresów […] informacje kluczowe dla opisywanego zjawiska […]. V.2) analizuje ruch pod wpływem siły sprężystości; posługuje się pojęciem ruchu harmonicznego […]; V.4) analizuje zależności […] przyspieszenia od czasu dla ciała w ruchu drgającym harmonicznym oraz interpretuje wykresy tych zależności.

Zasady oceniania
2 pkt – poprawne zaznaczenia w trzech zdaniach.
1 pkt – poprawne zaznaczenia w dwóch zdaniach.
0 pkt – odpowiedź niepoprawna lub niepełna albo brak odpowiedzi.

Pełne rozwiązanie
FFP

Zadanie 3.2. (0–2)

Wymagania egzaminacyjne 2024	
Wymagania ogólne	**Wymagania szczegółowe**
I. Wykorzystanie pojęć i wielkości fizycznych do opisu zjawisk oraz wskazywanie ich przykładów w otaczającej rzeczywistości. II. Rozwiązywanie problemów z wykorzystaniem praw i zależności fizycznych.	Zdający: I.7) wyodrębnia z […] wykresów […] informacje kluczowe dla opisywanego zjawiska […]. V.2) analizuje ruch pod wpływem siły sprężystości; V.4) analizuje zależności […] przyspieszenia od czasu dla ciała w ruchu drgającym harmonicznym oraz interpretuje wykresy tych zależności.

Zasady oceniania
2 pkt – poprawne dokończenie dwóch zdań.
1 pkt – poprawne dokończenie jednego zdania.
0 pkt – rozwiązanie niepoprawne albo brak rozwiązania.

Rozwiązanie

1. Maksymalna wartość siły wypadkowej działającej na ciało $\mathcal{C}$ podczas opisanego ruchu drgającego wynosi .....0,025..... N.

2. Częstotliwość drgań ciała $\mathcal{C}$ jest równa 0,3125 ..... Hz.

Zadanie 3.3. (0–3)

Wymagania egzaminacyjne 2024	
Wymagania ogólne	**Wymagania szczegółowe**
II. Rozwiązywanie problemów z wykorzystaniem praw i zależności fizycznych. V. Budowanie modeli fizycznych i matematycznych do opisu zjawisk oraz ilustracji praw i zależności fizycznych.	Zdający: I.7) wyodrębnia z […] wykresów […] informacje kluczowe dla opisywanego zjawiska […]. V.3) opisuje ruch harmoniczny, posługując się pojęciami wychylenia, amplitudy, częstości kołowej […]; V.4) analizuje zależności […] prędkości i przyspieszenia od czasu dla ciała w ruchu drgającym harmonicznym oraz interpretuje wykresy tych zależności.

Zasady oceniania

3 pkt – poprawna metoda obliczenia prędkości w chwili $t = 0{,}8\ s$ oraz podanie prawidłowego wyniku liczbowego z jednostką.

2 pkt – zauważenie i zapisanie (słownie lub wzorami), że w chwili $t = 0{,}8$ s, gdy przyśpieszenie jest równe zero, to prędkość jest maksymalna **oraz** wyprowadzenie (lub bezpośrednie zapisanie) związku między prędkością maksymalną a przyśpieszeniem maksymalnym i okresem/częstotliwością/częstością kołową.

$v_x(t = 0{,}8\ \mathrm{s}) = v_{x\,max}$ oraz $a_{x\,max} = \omega\, v_{x\,max}$

1 pkt – zauważenie i zapisanie (słownie lub wzorami), że w chwili $t = 0{,}8$ s, gdy przyśpieszenie jest równe zero, to prędkość jest maksymalna, np. zapisy równoważne poniższym:

$v_x(t = 0{,}8\ \mathrm{s}) = v_{x\,max}$

0 pkt – rozwiązanie, w którym zastosowano niepoprawną metodę, albo brak rozwiązania.

Przykładowe pełne rozwiązania

Zauważmy, że w chwili $t = 0{,}8\ s$ przyśpieszenie ciężarka jest równe zero. Zatem ciężarek przechodzi przez położenie równowagi sił i jego prędkość jest maksymalna:

$$a_x(t = 0{,}8\ \mathrm{s}) = 0 \quad \rightarrow \quad v_x(t = 0{,}8\ \mathrm{s}) = v_{x\,max}$$

Wykorzystamy związki pomiędzy prędkością maksymalną a amplitudą drgań i częstością oraz pomiędzy przyśpieszeniem maksymalnym a amplitudą drgań i częstością. Z tych związków wyprowadzimy zależność między prędkością maksymalną a przyśpieszeniem maksymalnym i częstością:

$$(\, v_{x\,max} = \omega\, x_{max} \quad \text{oraz} \quad a_{x\,max} = \omega^2\, x_{max}\,) \rightarrow \quad a_{x\,max} = \omega\, v_{x\,max}$$

Obliczymy prędkość maksymalną:

$$v_{x\,max} = \frac{a_{x\,max}}{\omega} \quad \rightarrow \quad v_{x\,max} \approx \frac{0{,}25\ \frac{\mathrm{m}}{\mathrm{s}^2}}{\frac{2 \cdot 3{,}142}{3{,}2\ \mathrm{s}}} \approx 0{,}13\ \frac{\mathrm{m}}{\mathrm{s}}$$

Zadanie 4.1. (0–2)

Wymagania egzaminacyjne 2024	
Wymagania ogólne	**Wymagania szczegółowe**
II. Rozwiązywanie problemów z wykorzystaniem praw i zależności fizycznych. V. Budowanie modeli fizycznych i matematycznych do opisu zjawisk oraz ilustracji praw i zależności fizycznych.	Zdający: I.7) wyodrębnia z tekstów […] informacje kluczowe dla opisywanego zjawiska bądź problemu […]. IV.4) wskazuje siłę grawitacji jako siłę dośrodkową w ruchu po orbicie kołowej, oblicza wartość prędkości na orbicie kołowej o dowolnym promieniu; omawia ruch satelitów wokół Ziemi.

Zasady oceniania

2 pkt – poprawna metoda obliczenia ilorazu prędkości satelity D i pierwszej prędkości kosmicznej **oraz** podanie prawidłowego wyniku liczbowego.

1 pkt – zapisanie relacji identyfikującej siłę grawitacji działającą na satelitę D jako siłę dośrodkową (lub relacji identyfikującej przyśpieszenie dośrodkowe jako przyśpieszenie grawitacyjne) **oraz** uwzględnienie wzorów na te siły (lub przyśpieszenia), **oraz** analogiczne zapisy dla ciała poruszającego się po orbicie o promieniu R_Z, np. zapisy równoważne poniższym:

$$\frac{mv_D^2}{r_D} = \frac{GmM_Z}{r_D^2} \quad \text{oraz} \quad \frac{mv_I^2}{R_Z} = \frac{GmM_Z}{R_Z^2}$$

LUB

– skorzystanie ze wzoru na prędkość orbitalną satelity D **oraz** skorzystanie ze wzoru na pierwszą prędkość kosmiczną:

$$v_D = \sqrt{\frac{GM_Z}{r_D}} \quad \text{oraz} \quad v_I = \sqrt{\frac{GM_Z}{R_Z}}$$

0 pkt – rozwiązanie, w którym zastosowano niepoprawną metodę, albo brak rozwiązania.

Przykładowe pełne rozwiązania

Wyprowadzimy wzór na prędkość, z jaką satelita D porusza się po orbicie. Zapiszemy równanie identyfikujące siłę grawitacji działającą na D jako siłę dośrodkową, łącznie z uwzględnieniem wzorów na te siły, następnie wyznaczymy prędkość:

$$\frac{mv_D^2}{r_D} = \frac{GmM_Z}{r_D^2} \quad \rightarrow \quad v_D = \sqrt{\frac{GM_Z}{r_D}}$$

Podobnie wyprowadzamy wzór na pierwszą prędkość kosmiczną – czyli prędkość orbitalną, dla orbity o promieniu R_Z:

$$\frac{mv_I^2}{R_Z} = \frac{GmM_Z}{R_Z^2} \qquad \rightarrow \qquad v_I = \sqrt{\frac{GM_Z}{R_Z}}$$

Obliczymy iloraz prędkości satelity D oraz pierwszej prędkości kosmicznej:

$$\frac{v_D}{v_I} = \frac{\sqrt{\frac{GM_Z}{r_D}}}{\sqrt{\frac{GM_Z}{R_Z}}} = \sqrt{\frac{GM_Z}{r_D}} \cdot \sqrt{\frac{R_Z}{GM_Z}} = \sqrt{\frac{GM_Z}{9R_Z}} \cdot \sqrt{\frac{R_Z}{GM_Z}} = \frac{1}{3}$$

Zadanie 4.2. (0–2)

Wymagania egzaminacyjne 2024	
Wymagania ogólne	**Wymagania szczegółowe**
II. Rozwiązywanie problemów z wykorzystaniem praw i zależności fizycznych. V. Budowanie modeli fizycznych i matematycznych do opisu zjawisk oraz ilustracji praw i zależności fizycznych.	Zdający: I.7) wyodrębnia z tekstów […] informacje kluczowe dla opisywanego zjawiska bądź problemu […]. IV.4) […] omawia ruch satelitów wokół Ziemi; IV.5) […] stosuje do obliczeń III prawo Keplera dla orbit kołowych.

Zasady oceniania

2 pkt – poprawna metoda obliczenia ilorazu okresów **oraz** podanie prawidłowego wyniku liczbowego zaokrąglonego do dwóch cyfr znaczących.

1 pkt – zapisanie równania III prawa Keplera dla satelity C i D z poprawnie oznaczonymi wielkościami lub podstawionymi danymi, np. zapisy równoważne poniższym:

$\frac{T_C^2}{r_C^3} = \frac{T_D^2}{r_D^3}$ albo $\left(\frac{T_C}{T_D}\right)^2 = 0{,}45^3$

0 pkt – rozwiązanie, w którym zastosowano niepoprawną metodę, albo brak rozwiązania.

Przykładowe pełne rozwiązania

Oba satelity C i D obiegają Ziemię – wspólne centrum grawitacyjne. Zatem iloraz okresów obliczymy z III prawa Keplera:

$$\frac{T_C^2}{r_C^3} = \frac{T_D^2}{r_D^3} \qquad \rightarrow \qquad \left(\frac{T_C}{T_D}\right)^2 = \left(\frac{r_C}{r_D}\right)^3 \qquad \rightarrow \qquad \left(\frac{T_C}{T_D}\right)^2 = 0{,}45^3$$

$$\frac{T_C}{T_D} = \sqrt{0{,}45^3} = \sqrt{0{,}45 \cdot 0{,}45 \cdot 0{,}45} = 0{,}3018\ldots \approx 0{,}30$$

Zadanie 4.3. (0–2)

Wymagania egzaminacyjne 2024	
Wymagania ogólne	**Wymagania szczegółowe**
IV. Posługiwanie się informacjami pochodzącymi z analizy materiałów źródłowych, w tym tekstów popularnonaukowych. I. Wykorzystanie pojęć i wielkości fizycznych do opisu zjawisk oraz wskazywanie ich przykładów w otaczającej rzeczywistości.	Zdający: I.7) wyodrębnia z tekstów […], rysunków schematycznych […] informacje kluczowe dla opisywanego zjawiska bądź problemu […]. IV.3) analizuje jakościowo wpływ siły grawitacji Słońca na niejednostajny ruch planet po orbitach eliptycznych i siły grawitacji planet na ruch ich księżyców.

Zasady oceniania
2 pkt – poprawne zaznaczenia w trzech zdaniach.
1 pkt – poprawne zaznaczenia w dwóch zdaniach.
0 pkt – odpowiedź niepoprawna lub niepełna albo brak odpowiedzi.

Pełne rozwiązanie
PPP

Zadanie 5. (0–2)

Wymagania egzaminacyjne 2024	
Wymaganie ogólne	**Wymagania szczegółowe**
II. Rozwiązywanie problemów z wykorzystaniem praw i zależności fizycznych.	Zdający: I.7) wyodrębnia z tekstów […] informacje kluczowe dla opisywanego zjawiska bądź problemu […]. X.11) analizuje efekt Dopplera dla fal w przypadku, gdy źródło lub obserwator poruszają się znacznie wolniej niż fala; podaje przykłady występowania tego zjawiska.

Zasady oceniania
2 pkt – poprawne zaznaczenia w trzech zdaniach.
1 pkt – poprawne zaznaczenia w dwóch zdaniach.
0 pkt – odpowiedź niepoprawna lub niepełna albo brak odpowiedzi.

Pełne rozwiązanie
FPF

Zadanie 6.1. (0–3)

Wymagania egzaminacyjne 2024	
Wymagania ogólne	**Wymagania szczegółowe**
II. Rozwiązywanie problemów z wykorzystaniem praw i zależności fizycznych. V. Budowanie modeli fizycznych i matematycznych do opisu zjawisk oraz ilustracji praw i zależności fizycznych.	Zdający: I.7) wyodrębnia z tekstów […] wykresów […] informacje kluczowe dla opisywanego zjawiska bądź problemu […]. VI.7) stosuje pierwszą zasadę termodynamiki do analizy przemian gazowych; rozróżnia przemiany: […] izobaryczną, izochoryczną […] gazów; VI.10) analizuje wykresy przemian gazu doskonałego.

Zasady oceniania

3 pkt – poprawne wpisanie relacji w trzech nierównościach.
2 pkt – poprawne wpisanie relacji w dwóch nierównościach.
1 pkt – poprawne wpisanie relacji w jednej nierówności.
0 pkt – odpowiedź niepoprawna lub niepełna albo brak odpowiedzi.

Pełne rozwiązanie

1. ΔT_{AB} ..<..... ΔT_{BC}
2. $|W_{BC}|$ ..>..... $|W_{DA}|$
3. $|\Delta U_{AB}|$ ..<..... $|\Delta U_{CD}|$

Zadanie 6.2. (0–1)

Wymagania egzaminacyjne 2024	
Wymagania ogólne	**Wymagania szczegółowe**
IV. Posługiwanie się informacjami pochodzącymi z analizy materiałów źródłowych, w tym tekstów popularnonaukowych. II. Rozwiązywanie problemów z wykorzystaniem praw i zależności fizycznych.	Zdający: I.7) wyodrębnia z tekstów […] informacje kluczowe dla opisywanego zjawiska bądź problemu […]. II.21) posługuje się pojęciem sprawności urządzeń […].

Zasady oceniania
1 pkt – poprawne dokończenie zdania.
0 pkt – rozwiązanie niepoprawne albo brak rozwiązania.

Rozwiązanie
Sposób 1.

Dla ilorazu $\frac{p_x}{p_1} = \frac{7}{2}$, praca całkowita (tzw. praca użyteczna) wykonana w cyklu stanowi ...20 %... pobranego ciepła w cyklu.

Sposób 2.

Dla ilorazu $\frac{p_x}{p_1} = \frac{7}{2}$, praca całkowita (tzw. praca użyteczna) wykonana w cyklu stanowi ..... $\frac{1}{5}$ ... pobranego ciepła w cyklu.

Sposób 3.

Dla ilorazu $\frac{p_x}{p_1} = \frac{7}{2}$, praca całkowita (tzw. praca użyteczna) wykonana w cyklu stanowi ..... 0,2 ..... pobranego ciepła w cyklu.

Zadanie 6.3. (0–4)

Wymagania egzaminacyjne 2024	
Wymagania ogólne	**Wymagania szczegółowe**
II. Rozwiązywanie problemów z wykorzystaniem praw i zależności fizycznych. V. Budowanie modeli fizycznych i matematycznych do opisu zjawisk oraz ilustracji praw i zależności fizycznych.	Zdający: I.7) wyodrębnia z tekstów […] wykresów […] informacje kluczowe dla opisywanego zjawiska bądź problemu […]. VI.10) analizuje wykresy przemian gazu doskonałego; VI.14) analizuje przedstawione cykle termodynamiczne, oblicza sprawność silników cieplnych.

Zasady oceniania

4 pkt – poprawna metoda wyprowadzenia wzoru na sprawność cyklu **oraz** podanie prawidłowego wyniku wynikającego z wyprowadzenia.

3 pkt – zapisanie wzoru na sprawność silnika cieplnego **oraz** zapisanie pracy całkowitej jako różnicy pracy siły parcia w przemianie $B \to C$ i pracy przeciwko sile parcia w przemianie $D \to A$ (lub jako pola figury ograniczonej krzywą cyklu), **oraz** zapisanie ciepła pobranego jako sumy ciepeł pobranych w przemianach $A \to B$ i $B \to C$, **oraz** wykorzystanie wzorów na pracę w przemianach izobarycznych, **oraz** wykorzystanie wzorów na ciepła w przemianach izochorycznej i izobarycznej, **oraz** wykorzystanie równania stanu do obliczenia różnic temperatur ΔT_{AB} i ΔT_{BC}, np. zapisy równoważne poniższym:

$\eta = \frac{W_{calkowita}}{Q_{pobrane}}$ oraz

$W_{calkowita} = p_x(2V_1 - V_1) - p_1(2V_1 - V_1)$ oraz

$Q_{pobrane} = n\frac{3}{2}R\Delta T_{AB} + n\frac{5}{2}R\Delta T_{BC}$ oraz

$\Delta p_{AB}V_1 = nR\Delta T_{AB}$ $p_x\Delta V_{BC} = nR\Delta T_{BC}$

2 pkt – zapisanie wzoru na sprawność silnika cieplnego **oraz** zapisanie pracy całkowitej jako różnicy pracy siły parcia w przemianie $B \to C$ i pracy przeciwko sile parcia w przemianie $D \to A$ (lub jako pola figury ograniczonej krzywą cyklu), **oraz** zapisanie ciepła pobranego jako sumy ciepeł pobranych w przemianach $A \to B$ i $B \to C$, **oraz** wykorzystanie wzorów na pracę w przemianach izobarycznych, **oraz** wykorzystanie wzorów na ciepła w przemianach izochorycznej i izobarycznej, np. zapisy równoważne poniższym:

$\eta = \frac{W_{calkowita}}{Q_{pobrane}}$ oraz

$W_{calkowita} = p_x\Delta V_{BC} - p_1\Delta V_{DA}$ oraz

$Q_{pobrane} = n\frac{3}{2}R\Delta T_{AB} + n\frac{5}{2}R\Delta T_{BC}$

1 pkt – zapisanie wzoru na sprawność silnika cieplnego **oraz** zapisanie pracy całkowitej jako różnicy pracy siły parcia w przemianie $B \to C$ i pracy przeciwko sile parcia w przemianie $D \to A$ (lub jako pola figury ograniczonej krzywą cyklu), np. zapisy równoważne poniższym:

$\eta = \frac{W_{calkowita}}{Q_{pobrane}}$ oraz $W_{calkowita} = |W_{BC}| - |W_{DA}|$

LUB

– zapisanie wzoru na sprawność silnika cieplnego **oraz** zapisanie ciepła pobranego jako sumy ciepeł pobranych w przemianach $A \to B$ i $B \to C$, np. zapisy równoważne poniższym:

$\eta = \frac{W_{calkowita}}{Q_{pobrane}}$ oraz $Q_{pobrane} = Q_{AB} + Q_{BC}$

0 pkt – rozwiązanie, w którym zastosowano niepoprawną metodę, albo brak rozwiązania.

Przykładowe pełne rozwiązanie

Zapiszemy definicję sprawności silnika cieplnego:

$$1)\quad \eta = \frac{W_{calkowita}}{Q_{pobrane}}$$

Praca całkowita jest równa różnicy wartości bezwzględnych prac podczas rozprężania izobarycznego i sprężania izobarycznego:

$$2)\ W_{calkowita} = |W_{BC}| - |W_{DA}| \quad \rightarrow \quad W_{calk} = p_x(2V_1 - V_1) - p_1(2V_1 - V_1)$$

$$2a)\ W_{calkowita} = (p_x - p_1)V_1$$

Ciepło pobrane z otoczenia w cyklu jest równe sumie ciepeł pobranych z otoczenia w przemianach $A \rightarrow B$ i $B \rightarrow C$:

$$3)\quad Q_{pobrane} = Q_{AB} + Q_{BC}$$

Wykorzystamy wzory na ciepła w przemianach izochorycznej oraz izobarycznej:

$$4)\quad Q_{pobrane} = nC_V\Delta T_{AB} + nC_p\Delta T_{BC}$$

Wykorzystamy związek między ciepłem molowym przy stałej objętości a ciepłem molowym przy stałym ciśnieniu:

$$5)\quad C_p = C_V + R \qquad \text{zatem}$$

$$6)\quad Q_{pobrane} = n\frac{3}{2}R\Delta T_{AB} + n\frac{5}{2}R\Delta T_{BC}$$

Wykorzystamy związki wynikające z równania stanu gazu doskonałego oraz własności przemiany izochorycznej $A \rightarrow B$ oraz własności przemiany izobarycznej $B \rightarrow C$:

$$7)\quad pV = nRT \qquad \text{zatem}$$

$$8)\quad \Delta p_{AB}V_1 = nR\Delta T_{AB}$$

$$9)\quad p_x\Delta V_{BC} = nR\Delta T_{BC}$$

Związki 8) i 9) podstawimy do równania 6):

$$10)\quad Q_{pobrane} = \frac{3}{2}\Delta p_{AB}V_1 + \frac{5}{2}p_x\Delta V_{BC}$$

$$10a)\quad Q_{pobrane} = \frac{3}{2}(p_x - p_1)V_1 + \frac{5}{2}p_xV_1 = \frac{8}{2}p_xV_1 - \frac{3}{2}p_1V_1$$

Wyniki otrzymane w 10a) oraz 2a) podstawimy do wzoru 1):

$$11)\quad \eta = \frac{(p_x - p_1)V_1}{\left(\frac{8}{2}p_x - \frac{3}{2}p_1\right)V_1} = \frac{p_x - p_1}{\frac{8}{2}p_x - \frac{3}{2}p_1} = \frac{2p_x - 2p_1}{8p_x - 3p_1}$$

Zadanie 7.1. (0–1)

Wymagania egzaminacyjne 2024	
Wymagania ogólne	**Wymagania szczegółowe**
I. Wykorzystanie pojęć i wielkości fizycznych do opisu zjawisk oraz wskazywanie ich przykładów w otaczającej rzeczywistości. III. Planowanie i przeprowadzanie obserwacji oraz doświadczeń i wnioskowanie na podstawie ich wyników.	Zdający: I.7) wyodrębnia z tekstów […] informacje kluczowe dla opisywanego zjawiska bądź problemu […]. IX.8) (SP) […] rozróżnia obrazy rzeczywiste, pozorne, proste, odwrócone […].

Zasady oceniania

1 pkt – poprawne zaznaczenia w dwóch zdaniach.
0 pkt – odpowiedź niepoprawna lub niepełna albo brak odpowiedzi.

Pełne rozwiązanie

PP

Zadanie 7.2. (0–4)

Wymagania egzaminacyjne 2024	
Wymagania ogólne	**Wymagania szczegółowe**
II. Rozwiązywanie problemów z wykorzystaniem praw i zależności fizycznych. IV. Posługiwanie się informacjami pochodzącymi z analizy materiałów źródłowych, w tym tekstów popularnonaukowych.	Zdający: I.7) wyodrębnia z tekstów […] informacje kluczowe dla opisywanego zjawiska bądź problemu […]. IX.7) (SP) opisuje bieg promieni równoległych do osi optycznej przechodzących przez soczewkę skupiającą i rozpraszającą, posługując się pojęciami ogniska i ogniskowej; IX.8) (SP) […] rozróżnia obrazy rzeczywiste, pozorne, proste, odwrócone; porównuje wielkość przedmiotu i obrazu. X.15) […] stosuje do obliczeń równanie soczewki; X.16) doświadczalnie: e) bada związek między ogniskową soczewki a położeniami przedmiotu i obrazu.

Zasady oceniania

4 pkt – poprawna metoda obliczenia ogniskowej soczewki **oraz** prawidłowy wynik liczbowy z jednostką.

3 pkt – poprawne zapisanie dwóch równań soczewki (z uwzględnieniem odpowiednich znaków i położeń przedmiotu), gdy wytwarza ona obraz pozorny **oraz** gdy wytwarza obraz rzeczywisty, **oraz** poprawne zapisanie/wykorzystanie związku między położeniem obrazu pozornego i obrazu rzeczywistego, np. zapisy równoważne poniższym:

$$\frac{1}{8\ \text{cm}}-\frac{1}{|y_1|}=\frac{1}{f} \quad \text{oraz} \quad \frac{1}{12\ \text{cm}}+\frac{1}{|y_2|}=\frac{1}{f} \quad \text{oraz} \quad \frac{|y_1|}{8\ \text{cm}}=\frac{|y_2|}{12\ \text{cm}}$$

albo

$$\frac{1}{8\ \text{cm}}-\frac{1}{k\cdot 8\ \text{cm}}=\frac{1}{f} \quad \text{oraz} \quad \frac{1}{12\ \text{cm}}+\frac{1}{k\cdot 12\ \text{cm}}=\frac{1}{f}$$

2 pkt – poprawne zapisanie dwóch równań soczewki (z uwzględnieniem odpowiednich znaków i położeń przedmiotu), gdy wytwarza ona obraz pozorny **oraz** gdy wytwarza obraz rzeczywisty, np. zapisy równoważne poniższym:

$$\frac{1}{8\ \text{cm}}-\frac{1}{|y_1|}=\frac{1}{f} \quad \text{oraz} \quad \frac{1}{12\ \text{cm}}+\frac{1}{|y_2|}=\frac{1}{f}$$

LUB

– poprawne zapisanie równania soczewki (z uwzględnieniem odpowiedniego znaku i położenia przedmiotu), gdy wytwarza ona obraz pozorny albo rzeczywisty **oraz** poprawne zapisanie/wykorzystanie związku między położeniem obrazu pozornego i obrazu rzeczywistego np. zapisy równoważne poniższym:

$$\frac{1}{8\ \text{cm}}-\frac{1}{|y_1|}=\frac{1}{f} \quad \text{oraz} \left(\frac{|y_1|}{8\ \text{cm}}=\frac{|y_2|}{12\ \text{cm}} \quad \text{lub} \ (\,|y_1|=k\cdot 8\ \text{cm} \ \text{ i } \ |y_2|=k\cdot 12\ \text{cm})\right)$$

albo

$$\frac{1}{12\ \text{cm}}+\frac{1}{|y_2|}=\frac{1}{f} \quad \text{oraz} \left(\frac{|y_1|}{8\ \text{cm}}=\frac{|y_2|}{12\ \text{cm}} \quad \text{lub} \ (|y_1|=k\cdot 8\ \text{cm i } |y_2|=k\cdot 12\ \text{cm})\right)$$

1 pkt – poprawne zapisanie równania soczewki (z uwzględnieniem odpowiedniego znaku i położenia przedmiotu), gdy wytwarza ona obraz pozorny, np. zapisy równoważne poniższym:

$$\frac{1}{8\ \text{cm}}-\frac{1}{|y_1|}=\frac{1}{f}$$

LUB

– poprawne zapisanie równania soczewki (z uwzględnieniem odpowiedniego znaku i położenia przedmiotu), gdy wytwarza ona obraz rzeczywisty, np. zapisy równoważne poniższym:

$$\frac{1}{12\ \text{cm}}+\frac{1}{|y_2|}=\frac{1}{f}$$

LUB

– poprawne zapisanie związku między położeniem obrazu pozornego i obrazu rzeczywistego, np. zapisy równoważne poniższym:

$$\frac{|y_1|}{8\ \text{cm}}=\frac{|y_2|}{12\ \text{cm}} \quad \text{albo} \quad (|y_1|=k\cdot 8\ \text{cm} \quad \text{i} \quad |y_2|=k\cdot 12\ \text{cm})$$

0 pkt – rozwiązanie, w którym zastosowano niepoprawną metodę, albo brak rozwiązania.

Przykładowe pełne rozwiązania

Sposób 1.

Ponieważ wysokości obrazu pozornego i rzeczywistego tego samego przedmiotu są takie same, to powiększenia obrazu pozornego i rzeczywistego są takie same, zatem:

$$|y_1| = k|x_1| \qquad \text{oraz} \qquad |y_2| = k|x_2|$$

Zapiszemy równania soczewki w sytuacji 1., gdy wytwarza obraz pozorny oraz w sytuacji 2., gdy wytwarza obraz rzeczywisty. Dla uproszczenia zapisu pomijamy „cm”:

$$\begin{cases} 1) \quad \frac{1}{8} - \frac{1}{k \cdot 8} = \frac{1}{f} \\ 2) \quad \frac{1}{12} + \frac{1}{k \cdot 12} = \frac{1}{f} \end{cases} \rightarrow \begin{cases} \frac{2}{8} - \frac{2}{k \cdot 8} = \frac{2}{f} \\ \frac{3}{12} + \frac{3}{k \cdot 12} = \frac{3}{f} \end{cases} \rightarrow \quad \frac{2}{8} + \frac{3}{12} = \frac{2}{f} + \frac{3}{f}$$

$$\frac{1}{2} = \frac{5}{f} \quad \rightarrow \quad f = 10\ \text{cm}$$

Sposób 2.

Zapiszemy równanie soczewki w sytuacji 1., gdy wytwarza ona obraz pozorny:

$$1) \quad \frac{1}{|x_1|} - \frac{1}{|y_1|} = \frac{1}{f} \quad \text{oraz} \quad x_1 = 8\ \text{cm} \quad \rightarrow \quad 1a) \quad \frac{1}{8\ \text{cm}} - \frac{1}{|y_1|} = \frac{1}{f}$$

Zapiszemy równanie soczewki w sytuacji 2., gdy wytwarza ona obraz rzeczywisty:

$$2) \quad \frac{1}{|x_2|} + \frac{1}{|y_2|} = \frac{1}{f} \quad \text{oraz} \quad x_2 = 12\ \text{cm} \quad \rightarrow \quad 2a) \quad \frac{1}{12\ \text{cm}} + \frac{1}{|y_2|} = \frac{1}{f}$$

Wykorzystamy informację o tym, że obrazy przedmiotu dla obu położeń mają tę samą wysokość:

$$h_{obrazu1} = h_{obrazu2} \quad \text{oraz} \quad \frac{h_{obrazu1}}{h_{przedmiotu}} = \frac{|y_1|}{|x_1|} \quad \text{oraz} \quad \frac{h_{obrazu2}}{h_{przedmiotu}} = \frac{|y_2|}{|x_2|}$$

zatem:

$$3) \quad \frac{|y_1|}{|x_1|} = \frac{|y_2|}{|x_2|}$$

Z równań 1a), 2a), 3) obliczymy f:

$$\begin{cases} \frac{1}{8} - \frac{1}{|y_1|} = \frac{1}{f} \\ \frac{1}{12} + \frac{1}{|y_2|} = \frac{1}{f} \\ \frac{|y_1|}{8} = \frac{|y_2|}{12} \end{cases} \rightarrow \begin{cases} \frac{1}{8} - \frac{1}{|y_1|} = \frac{1}{f} \\ \frac{1}{12} + \frac{1}{\frac{12}{8}|y_1|} = \frac{1}{f} \end{cases} \rightarrow \quad \frac{1}{8} - \frac{1}{|y_1|} = \frac{1}{12} + \frac{8}{12|y_1|}$$

$$\frac{1}{8} - \frac{1}{12} = \frac{8}{12|y|_1} + \frac{1}{|y_1|} \quad \rightarrow \quad \frac{4}{8 \cdot 12} = \frac{20}{12|y_1|} \quad \rightarrow \quad \frac{1}{8} = \frac{5}{|y_1|} \quad \rightarrow \quad |y_1| = 40\ \text{cm}.$$

$$\frac{1}{f} = \frac{1}{8} - \frac{1}{40} = \frac{5}{40} - \frac{1}{40} = \frac{4}{40} = \frac{1}{10} \quad \rightarrow \quad f = 10\ \text{cm}$$

Zadanie 7.3. (0–2)

Wymagania egzaminacyjne 2024	
Wymagania ogólne	**Wymagania szczegółowe**
I. Wykorzystanie pojęć i wielkości fizycznych do opisu zjawisk oraz wskazywanie ich przykładów w otaczającej rzeczywistości. V. Budowanie modeli fizycznych i matematycznych do opisu zjawisk oraz ilustracji praw i zależności fizycznych.	Zdający: I.6) tworzy […] rysunki schematyczne […] dla zilustrowania zjawisk bądź problemu […]. X.15) rysuje konstrukcyjnie obrazy wytworzone przez soczewki;

Zasady oceniania

2 pkt – poprawne wyznaczenie konstrukcyjne położenia obrazu $O'P'$ przedmiotu OP **oraz** poprawne wyznaczenie konstrukcyjne położenia przedmiotu OP.

1 pkt – poprawne wyznaczenie konstrukcyjne położenia obrazu $O'P'$ przedmiotu OP (np. krok 1. Sposób 1.)
LUB
– poprawne wyznaczenie konstrukcyjne położenia przedmiotu OP (np. krok 1. Sposób 2.).

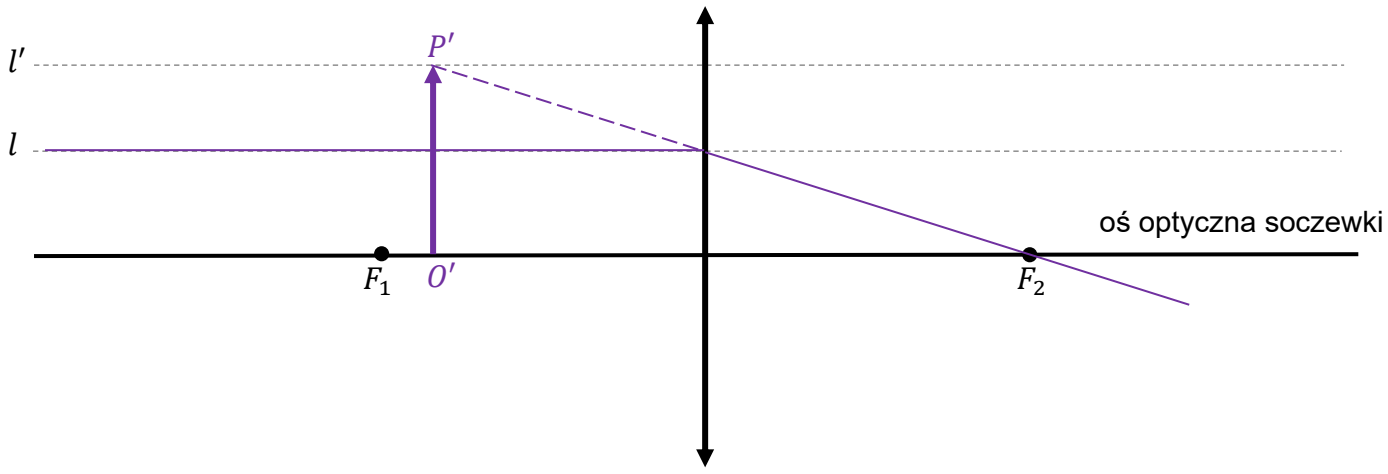
0 pkt – rozwiązanie, w którym zastosowano niepoprawną metodę, albo brak rozwiązania.

Przykładowe rozwiązania

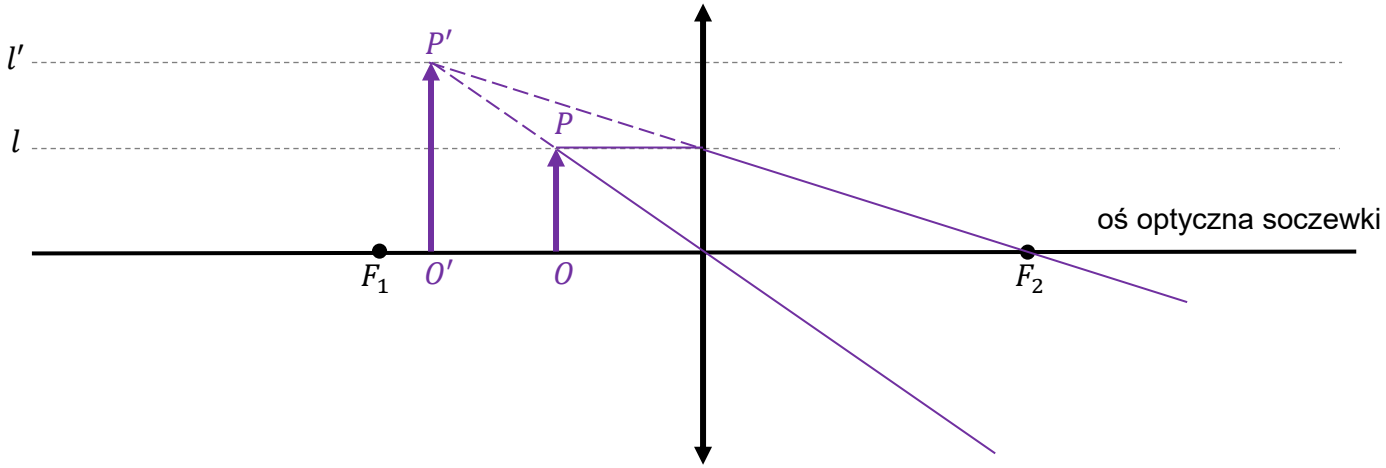
Sposób 1.

Krok 1. (wyznaczenie konstrukcyjne obrazu strzałki $O'P'$)

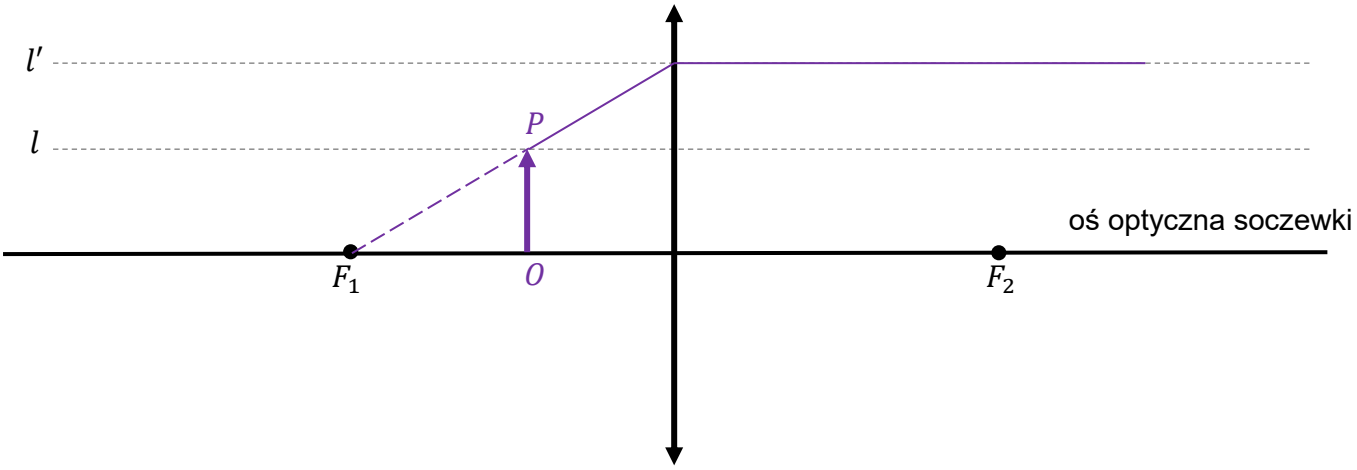
Promień równoległy do osi optycznej, wychodzący z P, biegnie wzdłuż linii l i przechodzi przez soczewkę na wysokości linii l, następnie załamuje się i przechodzi dalej przez ognisko F_2. Przedłużenie tego promienia (od strony przedmiotu) przecina linię l' w punkcie P'. Rysujemy fragment tego promienia, jego przedłużenie, punkt P' i obraz strzałki.

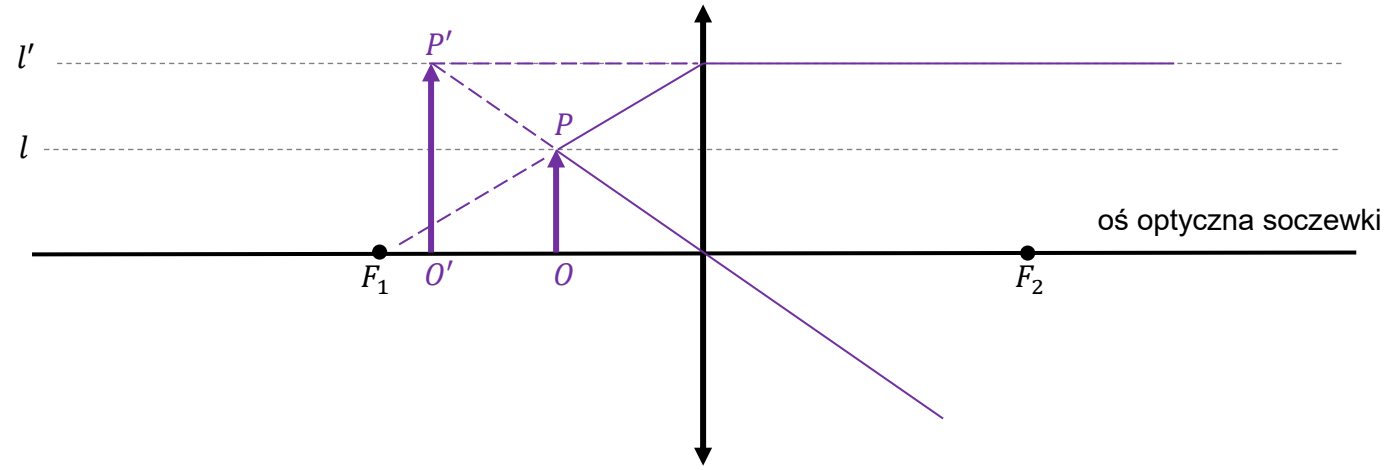
Krok 2. (wyznaczenie konstrukcyjne strzałki OP)
Jeden z promieni charakterystycznych przechodzi przez środek soczewki oraz punkty P i P'.
Przecięcie tego promienia z linią l wyznacza punkt P.

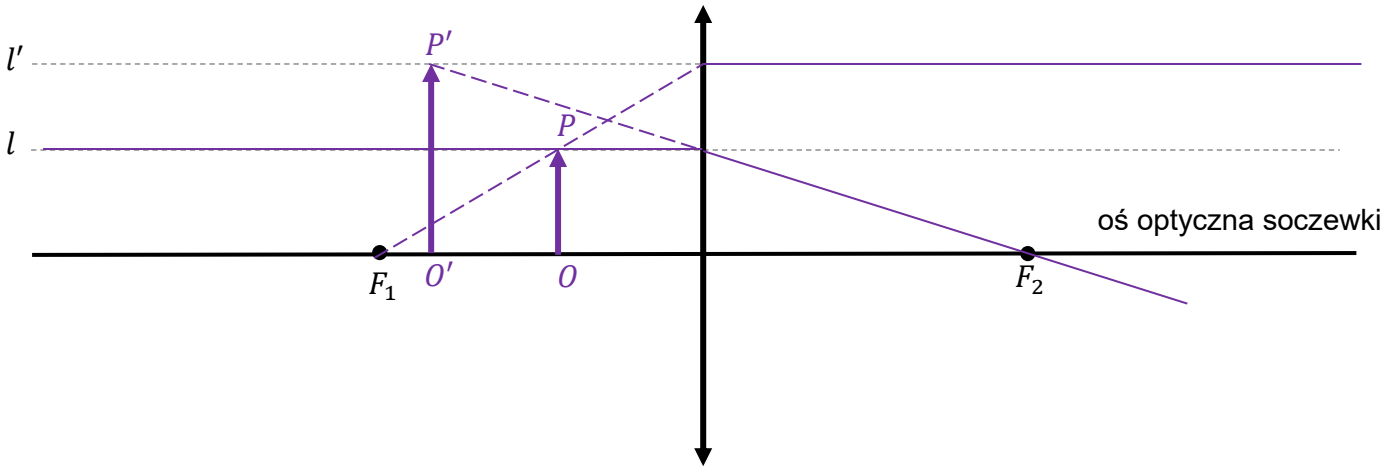
Sposób 2.
Krok 1. (wyznaczenie konstrukcyjne obrazu strzałki OP)

Krok 2. (wyznaczenie konstrukcyjne obrazu strzałki $O'P'$)

Sposób 3.

Zadanie 8.1. (0–1)

Wymagania egzaminacyjne 2024	
Wymagania ogólne	**Wymagania szczegółowe**
I. Wykorzystanie pojęć i wielkości fizycznych do opisu zjawisk oraz wskazywanie ich przykładów w otaczającej rzeczywistości. III. Planowanie i przeprowadzanie obserwacji oraz doświadczeń i wnioskowanie na podstawie ich wyników.	Zdający: I.7) wyodrębnia z tekstów […] informacje kluczowe dla opisywanego zjawiska bądź problemu […]. VI.2) (SP) opisuje jakościowo oddziaływanie ładunków jednoimiennych i różnoimiennych. II.13) stosuje zasady dynamiki do opisu zachowania się ciał. VII.2) oblicza wartość siły wzajemnego odziaływania ładunków stosując prawo Coulomba.

Zasady oceniania

1 pkt – odpowiedź poprawna.

0 pkt – odpowiedź niepoprawna lub niepełna albo brak odpowiedzi.

Pełne rozwiązanie

A1

Zadanie 8.2. (0–4)

Wymagania egzaminacyjne 2024	
Wymagania ogólne	**Wymagania szczegółowe**
II. Rozwiązywanie problemów z wykorzystaniem praw i zależności fizycznych. V. Budowanie modeli fizycznych i matematycznych do opisu zjawisk oraz ilustracji praw i zależności fizycznych.	Zdający: I.2) posługuje się […] oraz kartą wybranych wzorów i stałych fizykochemicznych. I.7) wyodrębnia z tekstów […] lub wykresów, rysunków schematycznych […] informacje kluczowe dla opisywanego zjawiska bądź problemu […]. II.20) posługuje się pojęciami pracy mechanicznej […] energii kinetycznej, energii potencjalnej wraz z ich jednostkami; stosuje zasadę zachowania energii mechanicznej do obliczeń. VII.5) analizuje ruch cząstek naładowanych w polu elektrycznym; VII.6) analizuje pracę jako zmianę energii potencjalnej podczas przemieszczenia ładunku w polu elektrycznym.

Zasady oceniania

4 pkt – poprawna metoda obliczenia prędkości kulki w punkcie B **oraz** prawidłowy wynik liczbowy z jednostką.

3 pkt – zapisanie związku pomiędzy pracą siły elektrycznej od A do B a zmianą energii kinetycznej **oraz** wykorzystanie wzoru na energię kinetyczną, **oraz** uwzględnienie, że $E_{kinA} = 0$ J, **oraz** poprawna metoda obliczenia pracy siły $\vec{F}$ (jako pola pod wykresem $F(r)_{AB}$ albo jako odpowiedniej różnicy energii potencjalnych elektrycznych (powiązanych z siłami)), np. zapisy równoważne poniższym:

$W_F = \frac{1}{2}mv_B^2$ oraz

$\left(W_F = \text{Pole pod } F(r) \text{ albo } \left(W_F = -\left(E_{potB} - E_{potA}\right) \text{ i } E_{potA,B} = -Fr_{A,B}\right)\right)$

LUB

– poprawne zapisanie zasady zachowania energii **oraz** zastosowanie wzorów na energie kinetyczne i potencjalne elektryczne oraz powiązanie energii potencjalnych elektrycznych z siłami, np. zapisy równoważne poniższym:

$0 + (-F_A \cdot r_A) = \frac{1}{2}mv_B^2 + (-F_B \cdot r_B)$

2 pkt – zapisanie związku pomiędzy pracą siły elektrycznej od A do B a zmianą energii kinetycznej **oraz** wykorzystanie wzoru na energię kinetyczną, **oraz** uwzględnienie, że $E_{kinA} = 0$ J, np. zapisy równoważne poniższym:

$W_F = \frac{1}{2}mv_B^2$

LUB

– zapisanie związku pomiędzy pracą siły elektrycznej od A do B a zmianą energii kinetycznej **oraz** poprawna metoda obliczenia pracy siły $\vec{F}$ (jako pola pod wykresem $F(r)_{AB}$ albo jako odpowiedniej różnicy energii potencjalnych elektrycznych), np. zapisy równoważne poniższym:

$W_F = E_{kinB} - E_{kinA}$ oraz $\left(W_F = \text{Pole pod } F(r) \text{ albo } W_F = -\left(E_{potB} - E_{potA}\right)\right)$

LUB

– poprawne zapisanie zasady zachowania energii **oraz** zastosowanie wzorów na energie kinetyczne i potencjalne elektryczne, np. zapisy równoważne poniższym:

$$0 + \left(-\frac{k|q_1||q_2|}{r_A}\right) = \frac{1}{2}mv_B^2 + \left(-\frac{k|q_1||q_2|}{r_B}\right)$$

LUB

– poprawna metoda obliczenia pracy siły $\vec{F}$ (jako pola pod wykresem $F(r)_{AB}$ albo jako odpowiedniej różnicy energii potencjalnych elektrycznych (powiązanych z siłami)) **oraz** podanie prawidłowego wyniku liczbowego z jednostką:

$[\text{metoda}] \rightarrow \ W_F = 20 \cdot 10^{-6}\ \text{N} \cdot \text{m}$ (albo wynik przybliżony)

1 pkt – zapisanie związku pomiędzy pracą siły elektrycznej od A do B a zmianą energii kinetycznej, np. zapisy równoważne poniższym:

$W_F = E_{kinB} - E_{kinA}$

LUB

– poprawna metoda obliczenia pracy siły $\vec{F}$ jako pola pod wykresem $F(r)_{AB}$, np. zapisy równoważne poniższym (lub świadczące o obliczaniu pola):

$W_F = \text{Pole pod } F(r)$

LUB

– poprawna metoda obliczenia pracy siły $\vec{F}$ jako odpowiedniej różnicy energii potencjalnych elektrycznych, np. zapisy równoważne poniższym:

$W_F = -(E_{potB} - E_{potA})$

LUB

– poprawne zapisanie zasady zachowania energii, np. zapisy równoważne poniższym:

$E_{kinA} + E_{potA} = E_{kinB} + E_{potB}$

0 pkt – rozwiązanie, w którym zastosowano niepoprawną metodę, albo brak rozwiązania.

Przykładowe pełne rozwiązania

Sposób 1.

Wykorzystamy twierdzenie o pracy siły wypadkowej i zmianie energii kinetycznej dla naszego przypadku. Siłą wypadkową jest siła elektryczna: $\vec{F}_w = \vec{F}_{el}$, zatem:

1) $W_{F_{el}} = E_{kinB} - E_{kinA}$ oraz $E_{kinA} = 0\ \text{J}$ $\rightarrow$ 2) $W_{F_{el}} = E_{kinB}$

Wykorzystamy wzór na energię kinetyczną:

3) $W_{F_{el}} = \frac{1}{2}mv_B^2$

Skorzystamy z twierdzenia, że praca siły na odcinku AB jest równa polu pod wykresem siły na tym odcinku. Pole oszacujemy następująco – figurę pod wykresem przybliżymy pięcioma trapezami prostokątnymi o wysokości dwóch kratek (poziomo).

$$4)\quad W_{F_{el}} = \text{Pole pod F}(r)$$
$$\approx \left(\frac{1}{2}(8+5{,}5)\cdot 1+\frac{1}{2}(5{,}5+4)\cdot 1+\frac{1}{2}(4+3)\cdot 1+\frac{1}{2}(3+2{,}5)\cdot 1\right.$$
$$\left.+\frac{1}{2}(2{,}5+2)\cdot 1\right)\cdot 10^{-4}\ \text{N}\cdot 10^{-2}\ \text{m} = 20\cdot 10^{-6}\ \text{N}\cdot\text{m}$$

Wynik z 4) oraz masę kulki podstawimy do równania 3)

$$5)\ \ 20\cdot 10^{-6}\ \text{N}\cdot\text{m} = \frac{1}{2}\cdot 5\cdot 10^{-3}\ \text{kg}\cdot v_B^2 \quad\rightarrow\quad v_B^2 = 0{,}008\ \frac{\text{m}^2}{\text{s}^2} \quad\rightarrow\quad 6\ \ v_B \approx 0{,}089\ \frac{\text{m}}{\text{s}}$$

Sposób 2.

Wykorzystamy twierdzenie o pracy siły wypadkowej i zmianie energii kinetycznej dla naszego przypadku. Siłą wypadkową jest siła elektryczna: $\vec{F}_w = \vec{F}$, zatem:

$$1)\quad W_{F_{el}} = E_{kinB} - E_{kinA} \qquad \text{oraz} \qquad E_{kinA} = 0\ \text{J} \qquad\rightarrow\qquad 2)\quad W_{F_{el}} = E_{kinB}$$

Wykorzystamy definicję energii potencjalnej elektrycznej: praca siły elektrycznej wzięta z minusem jest równa zmianie energii potencjalnej elektrycznej:

$$3)\quad -W_{F_{el}} = E_{potB} - E_{potA}$$

Zestawimy równania 2) i 3) w jedno (wyrażające tak naprawdę zasadę zachowania energii mechanicznej w polu elektrycznym):

$$4)\quad E_{kinB} = E_{potA} - E_{potB}$$

Zastosujemy wzory na energie potencjalne elektryczne i energie kinetyczne:

$$5)\quad \frac{1}{2}mv_B^2 = -\frac{k|q_1||q_2|}{r_A} - \left(-\frac{k|q_1||q_2|}{r_B}\right)$$

Energię potencjalną elektryczną ładunku w polu elektrycznym centralnym powiążemy z siłą działającą na ten ładunek:

$$6)\quad E_{pot} = -\frac{k|q_1||q_2|}{r} \qquad F_{el} = \frac{k|q_1||q_2|}{r^2} \qquad\rightarrow\qquad 7)\quad E_{pot} = -F_{el}\cdot r$$

Związek 7) podstawimy do 5):

$$8)\quad \frac{1}{2}mv_B^2 = -F_A\cdot r_A - (-F_B\cdot r_B) \qquad\rightarrow\qquad \frac{1}{2}mv_B^2 = F_B\cdot r_B - F_A\cdot r_A$$

$$9)\quad v_B = \sqrt{\frac{2}{m}(F_B\cdot r_B - F_A\cdot r_A)}$$

Do równania 9) podstawimy dane i wartości odczytane z wykresu:

$$9)\quad v_B = \sqrt{\frac{2}{0{,}005\ \text{kg}}(0{,}0008\cdot 0{,}05 - 0{,}0002\cdot 0{,}1)\ \text{N}\cdot\text{m}}$$

$$v_B = \sqrt{\frac{2}{0{,}005\ \text{kg}}\cdot 0{,}00002\ \text{N}\cdot\text{m}} \approx 0{,}08944\ldots\frac{\text{m}}{\text{s}} \approx 0{,}089\ \frac{\text{m}}{\text{s}}$$

Sposób 3.

Zastosujemy zasadę zachowania energii:

$$E_A = E_B \quad \rightarrow \quad E_{kinA} + E_{potA} = E_{kinB} + E_{potB}$$

Zastosujemy wzory na energię kinetyczną i potencjalną elektryczną. Energię potencjalną elektryczną ładunku w polu elektrycznym centralnym powiążemy z siłą działającą na ten ładunek:

$$E_{pot} = -\frac{k|q_1||q_2|}{r} \qquad F = \frac{k|q_1||q_2|}{r^2} \qquad \rightarrow \qquad E_{pot} = -F \cdot r$$

Otrzymany związek podstawimy do równania powyżej:

$$0 - F_A \cdot r_A = \frac{1}{2} m v_B^2 - F_B \cdot r_B \qquad \rightarrow \qquad v_B = \sqrt{\frac{2}{m}(F_B \cdot r_B - F_A \cdot r_A)}$$

Do otrzymanego równania podstawimy dane i wartości odczytane z wykresu:

$$v_B = \sqrt{\frac{2}{0{,}005\ \text{kg}}(0{,}0008 \cdot 0{,}05 - 0{,}0002 \cdot 0{,}1)\ \text{N} \cdot \text{m}}$$

$$v_B = \sqrt{\frac{2}{0{,}005\ \text{kg}} \cdot 0{,}00002\ \text{N} \cdot \text{m}} \approx 0{,}08944 \ldots \frac{\text{m}}{\text{s}} \approx 0{,}089\ \frac{\text{m}}{\text{s}}$$

Zadanie 9.1. (0–2)

Wymagania egzaminacyjne 2024	
Wymagania ogólne	**Wymagania szczegółowe**
III. Planowanie i przeprowadzanie obserwacji oraz doświadczeń i wnioskowanie na podstawie ich wyników. IV. Posługiwanie się informacjami pochodzącymi z analizy materiałów źródłowych, w tym tekstów popularnonaukowych.	I.6) tworzy […] wykresy […] dla zilustrowania zjawisk bądź problemu […]; I.7) wyodrębnia z tekstów, tabel […] rysunków schematycznych […] informacje kluczowe dla opisywanego zjawiska bądź problemu […]; I.9) dopasowuje prostą do danych przedstawionych w postaci wykresu.

Zasady oceniania

2 pkt – poprawne naniesienie punktów pomiarowych **oraz** poprawne narysowanie niepewności pomiaru napięcia dla tych punktów, **oraz** poprawne narysowanie prostej najlepiej dopasowanej do tych punktów (tzn. prostej przecinającej wszystkie odcinki symbolizujące niepewności pomiaru napięcia).

1 pkt – poprawne naniesienie punktów pomiarowych (przy braku lub niepoprawnie zaznaczonych niepewnościach pomiaru napięcia)

LUB

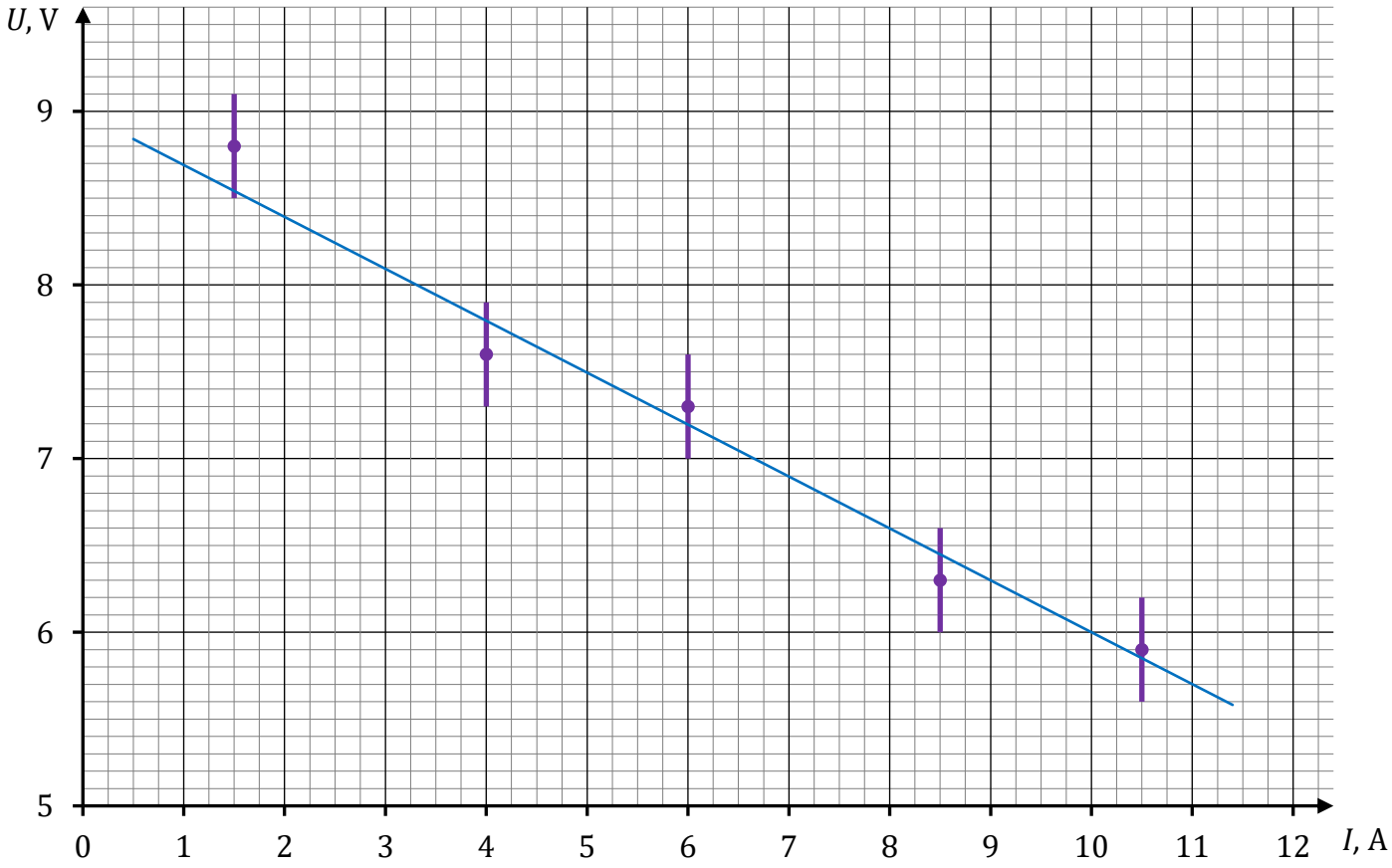
– poprawne naniesienie co najmniej trzech punktów pomiarowych **oraz** narysowanie prostej biegnącej blisko tych punktów (przy braku lub niepoprawnie zaznaczonych niepewnościach pomiaru napięcia)

LUB

– poprawne naniesienie co najmniej trzech punktów pomiarowych **oraz** poprawne narysowanie niepewności pomiaru napięcia dla tych punktów.

0 pkt – rozwiązanie, w którym zastosowano niepoprawną metodę, albo brak rozwiązania.

Przykładowe pełne rozwiązanie

Zadanie 9.2. (0–4)

Wymagania egzaminacyjne 2024	
Wymagania ogólne	**Wymagania szczegółowe**
II. Rozwiązywanie problemów z wykorzystaniem praw i zależności fizycznych. V. Budowanie modeli fizycznych i matematycznych do opisu zjawisk oraz ilustracji praw i zależności fizycznych	Zdający: I.7) wyodrębnia z tekstów […] informacje kluczowe dla opisywanego zjawiska bądź problemu […]; I.9) […] interpretuje nachylenie tej prostej i punkty przecięcia z osiami. VIII.7) posługuje się pojęciami oporu wewnętrznego i siły elektromotorycznej jako cechami źródła; VIII.11) analizuje dodawanie i odejmowanie napięć w obwodzie z uwzględnieniem źródeł i odbiorników energii (II prawo Kirchhoffa).

Zasady oceniania

4 pkt – poprawna metoda obliczenia siły elektromotorycznej i oporu wewnętrznego baterii (opisana w warunku za 2 pkt) **oraz** poprawne obliczenie i podanie wartości obu tych wielkości wraz z ich jednostkami.

3 pkt – poprawna metoda obliczenia siły elektromotorycznej i oporu wewnętrznego baterii (opisana w warunku za 2 pkt) **oraz** poprawne obliczenie i podanie wartości jednej z tych wielkości wraz z jednostką.

2 pkt – poprawne wyprowadzenie zależności $U = U(I)$ (może być w formie uwikłanej $I = I(U)$ albo $\mathcal{E} = \mathcal{E}(U, I)$, albo $f(U, I) = 0$) **oraz** podstawienie do tej zależności współrzędnych dwóch punktów wykresu ucznia X, np. zapisy równoważne poniższym:

$U = -r_w I + \mathcal{E}$ oraz $(7{,}5\ \text{V} = -r_w \cdot 5{,}0\ \text{A} + \mathcal{E}$ i $6{,}0\ \text{V} = -r_w \cdot 10{,}0\ \text{A} + \mathcal{E})$

LUB

– podstawienie współrzędnych dwóch punktów wykresu ucznia X do zależności liniowej $U = -aI + b$ oraz identyfikacja współczynników tej zależności jako oporu wewnętrznego baterii oraz siły elektromotorycznej, np. zapisy równoważne poniższym:

$(7{,}5\ \text{V} = -a \cdot 5{,}0\ \text{A} + b$ i $6{,}0\ \text{V} = -a \cdot 10{,}0\ \text{A} + b)$ oraz $(r_w = a\ i\ b = \mathcal{E})$

1 pkt – zapisanie równania wynikającego z II prawa Kirchhoffa oraz zapisanie/wykorzystanie związku między napięciem a natężeniem prądu i oporem, np. zapisy równoważne poniższym:

$\mathcal{E} = Ir_w + IR$ oraz $U = IR$

albo (w jednym równaniu)

$U = -r_w I + \mathcal{E}$

LUB

– poprawna identyfikacja fizyczna jednego ze współczynników zależności liniowej $U(I)$:

$U = -aI + b$ oraz $(a = r_w$ albo $b = \mathcal{E})$

0 pkt – rozwiązanie, w którym zastosowano niepoprawną metodę, albo brak rozwiązania.

Przykładowe pełne rozwiązanie

Zapiszemy II prawo Kirchhoffa dla obwodu opisanego w zadaniu oraz związek między napięciem na oporniku i natężeniem prądu:

$$1)\quad \mathcal{E} = Ir_w + IR \qquad \text{oraz} \qquad 2)\quad U = IR$$

Równość 2) wykorzystamy w równaniu 1) i z tego wyprowadzimy zależność $U(I)$:

$$3)\quad \mathcal{E} = Ir_w + U \qquad \rightarrow \qquad 4)\quad U = -r_w I + \mathcal{E}$$

Do równania 4) podstawimy współrzędne punktów P_1 i P_2 i następnie rozwiążemy tak otrzymany układ równań:

$$5)\quad \begin{cases} \mathcal{E} = I_1 r_w + U_1 \\ \mathcal{E} = I_2 r_w + U_2 \end{cases} \rightarrow \begin{cases} \mathcal{E} = 5{,}0\ \text{A} \cdot r_w + 7{,}5\ \text{V} \\ \mathcal{E} = 10{,}0\ \text{A} \cdot r_w + 6{,}0\ \text{V} \end{cases}$$

$$\begin{cases} 10{,}0\ \text{A} \cdot r_w + 6{,}0\ \text{V} = 5{,}0\ \text{A} \cdot r_w + 7{,}5\ \text{V} \\ \mathcal{E} = 10{,}0\ \text{A} \cdot r_w + 6{,}0\ \text{V} \end{cases} \rightarrow \begin{cases} 5{,}0\ \text{A} \cdot r_w = 1{,}5\ \text{V} \\ \mathcal{E} = 10{,}0\ \text{A} \cdot r_w + 6{,}0\ \text{V} \end{cases}$$

$$\begin{cases} r_w = 0{,}3\ \Omega \\ \mathcal{E} = 10{,}0\ \text{A} \cdot 0{,}3\ \Omega + 6{,}0\ \text{V} \end{cases} \rightarrow \begin{cases} r_w = 0{,}3\ \Omega \\ \mathcal{E} = 9{,}0\ \text{V} \end{cases}$$

Zadanie 10.1. (0–2)

Wymagania egzaminacyjne 2024	
Wymagania ogólne	**Wymagania szczegółowe**
IV. Posługiwanie się informacjami pochodzącymi z analizy materiałów źródłowych, w tym tekstów popularnonaukowych. I. Wykorzystanie pojęć i wielkości fizycznych do opisu zjawisk oraz wskazywanie ich przykładów w otaczającej rzeczywistości.	Zdający: I.2) posługuje się […] tablicami fizycznymi i chemicznymi oraz kartą wybranych wzorów i stałych fizykochemicznych. XII.5) posługuje się pojęciami pierwiastek, jądro atomowe, izotop, proton, neutron, elektron; opisuje skład jądra atomowego na podstawie liczb masowej i atomowej; XII.6) zapisuje reakcje jądrowe stosując zasadę zachowania liczby nukleonów i zasadę zachowania ładunku; XII.9) […] opisuje rozpady alfa, beta (β^+, β^-).

Zasady oceniania

2 pkt – poprawne uzupełnienie schematu równania reakcji rozpadu beta minus jądra węgla ^{14}C, tzn. wpisanie właściwych liczb atomowej i masowej **oraz** zapisanie symbolu lub nazwy powstałego jądra:
$^{14}_{7}\text{N}$ albo N albo azot

1 pkt – poprawne uzupełnienie schematu równania reakcji rozpadu beta minus jądra węgla ^{14}C, tzn. wpisanie właściwych liczb atomowej i masowej
LUB
– poprawne zapisanie symbolu lub nazwy jądra pierwiastka X (azot).

0 pkt – rozwiązanie niepoprawne lub niepełne albo brak rozwiązania.

Pełne rozwiązanie

$$^{14}_{6}\mathrm{C} \rightarrow {}^{14}_{7}\mathrm{X} + \beta^{-}$$

gdzie X oznacza jądro pierwiastka ..... $^{14}_{7}\mathrm{N}$ lub N lub azot

Zadanie 10.2. (0–3)

Wymagania egzaminacyjne 2024	
Wymagania ogólne	**Wymagania szczegółowe**
II. Rozwiązywanie problemów z wykorzystaniem praw i zależności fizycznych. IV. Posługiwanie się informacjami pochodzącymi z analizy materiałów źródłowych, w tym tekstów popularnonaukowych.	Zdający: I.4) przeprowadza obliczenia liczbowe posługując się kalkulatorem; I.16) przeprowadza obliczenia i zapisuje wynik zgodnie z zasadami zaokrąglania oraz zachowaniem liczby cyfr znaczących wynikającej z dokładności pomiaru lub z danych. XII.11) opisuje przypadkowy charakter rozpadu jąder atomowych; XII.12) opisuje rozpad izotopu promieniotwórczego; posługuje się pojęciem czasu połowicznego rozpadu.

Zasady oceniania

3 pkt – poprawna metoda obliczenia ilorazu $\frac{m_C}{m_0}$ **oraz** prawidłowy wynik liczbowy zaokrąglony do dwóch cyfr znaczących.

2 pkt – zapisanie równania wiążącego m_0 i m_C, wynikającego z prawa rozpadu promieniotwórczego **oraz** obliczenie wyrażenia $\frac{t}{T}$, **oraz** zapisanie wyrażenia równoważnego poniższemu:

$$\frac{m_\mathrm{C}}{m_0} = \left(\frac{1}{2}\right)^{\frac{1}{2}} \quad \text{albo} \quad \frac{m_\mathrm{C}}{m_0} = \sqrt{\left(\frac{1}{2}\right)}$$

1 pkt – zapisanie równania wiążącego m_0 i m_C, wynikającego z prawa rozpadu promieniotwórczego, np. zapisy równoważne poniższym:

$$m_\mathrm{C} = m_0\left(\frac{1}{2}\right)^{\frac{t}{T}}$$

LUB

– obliczenie wartości wyrażenia $\frac{t}{T}$, np. zapisy równoważne poniższym:

$$\frac{t}{T} = \frac{2\,865\ \mathrm{lat}}{5\,730\ \mathrm{lat}} = \frac{1}{2}$$

0 pkt – rozwiązanie, w którym zastosowano niepoprawną metodę, albo brak rozwiązania.

Rozwiązanie

Zapiszemy równanie wynikające z prawa rozpadu promieniotwórczego:

$$1)\quad \frac{N(t)}{N_0} = \left(\frac{1}{2}\right)^{\frac{t}{T}}$$

gdzie N_0 to liczba jąder węgla $^{14}\mathrm{C}$ w przedmiocie w chwili t_0, a $N(t)$ to liczba jąder tego węgla w chwili t (aktualna liczba jąder). Ponieważ masa izotopu węgla $^{14}\mathrm{C}$ jest proporcjonalna do liczby jąder tego węgla $^{14}\mathrm{C}$, to otrzymujemy analogiczne równanie na masę tego węgla $^{14}\mathrm{C}$ pozostającą w próbce w chwili t:

$$2)\quad \frac{m(t)}{m_0} = \left(\frac{1}{2}\right)^{\frac{t}{T}}$$

Zgodnie z oznaczeniami w zadaniu oraz zgodnie z danymi, dla $t = 2\,865\ \mathrm{lat}$ mamy:

$$3\mathrm{a})\quad \frac{m_\mathrm{C}}{m_0} = \left(\frac{1}{2}\right)^{\frac{2\,865\ \mathrm{lat}}{5\,730\ \mathrm{lat}}} \qquad \rightarrow \qquad 3\mathrm{b})\quad \frac{m_\mathrm{C}}{m_0} = \left(\frac{1}{2}\right)^{\frac{1}{2}}$$

Obliczenie potęgi wykonujemy na kalkulatorze (używając od razu funkcji potęgi albo funkcji pierwiastka po zamianie potęgi na pierwiastek):

$$4)\quad \frac{m_\mathrm{C}}{m_0} = \left(\frac{1}{2}\right)^{\frac{1}{2}} = \sqrt{\frac{1}{2}} = 0{,}7071\ldots \approx 0{,}71$$

Uwaga dodatkowa

Gdy zdający poprawnie obliczy $\frac{t}{T} = \frac{1}{2}$ oraz następnie błędnie wywnioskuje z prawa rozpadu, że po upływie połowy czasu połowicznego rozpadu rozpada się ¼ początkowej masy/liczby jąder izotopu węgla $^{14}\mathrm{C}$ i zapisze wynik $\frac{m_\mathrm{C}}{m_0} = \frac{3}{4}$ to otrzymuje dwa punkty.

Zadanie 10.3. (0–3)

Wymagania egzaminacyjne 2024	
Wymagania ogólne	**Wymagania szczegółowe**
V. Budowanie modeli fizycznych i matematycznych do opisu zjawisk oraz ilustracji praw i zależności fizycznych. II. Rozwiązywanie problemów z wykorzystaniem praw i zależności fizycznych.	Zdający: I.2) posługuje się […] tablicami fizycznymi i chemicznymi oraz kartą wybranych wzorów i stałych fizykochemicznych; I.7) wyodrębnia z tekstów […] informacje kluczowe dla opisywanego zjawiska bądź problemu […]. XII.3) opisuje równoważność masy i energii spoczynkowej; XII.7) stosuje zasadę zachowania energii do opisu reakcji jądrowych […]; XII.8) oblicza dla dowolnego izotopu energię spoczynkową […].

Zasady oceniania

3 pkt – poprawna metoda obliczenia łącznej energii kinetycznej produktów rozpadu beta minus jądra węgla $^{14}\mathrm{C}$ **oraz** podanie prawidłowego wyniku liczbowego wyrażonego w MeV.

2 pkt – poprawne zapisanie równania wynikającego z zasady zachowania energii dla rozpadu beta minus z uwzględnieniem energii spoczynkowej jądra węgla $^{14}\mathrm{C}$, energii spoczynkowej i kinetycznej produktów rozpadu: jądra X oraz cząstki β^- **oraz** zastosowanie wzoru Einsteina na energie spoczynkowe, np. zapisy równoważne poniższym:

$$m_{\mathrm{C}}c^2 = m_{\mathrm{X}}c^2 + m_{\beta}c^2 + E_{kin}$$

1 pkt – zapisanie równania wynikającego z zasady zachowania energii dla rozpadu beta minus z uwzględnieniem (wystarczy poprzez oznaczenie) energii spoczynkowej substratów (jądra węgla $^{14}\mathrm{C}$) i energii kinetycznej i energii spoczynkowej produktów rozpadu (jądra X oraz cząstki β^-), np. zapisy równoważne poniższym:

$$E_{kin\,przed} + E_{0\,przed} = E_{kin\,po} + E_{0\,po} \quad \text{oraz} \quad E_{kin\,przed} = 0$$

albo

$$E_{0\,przed} = E_{kin\,po} + E_{0\,po}$$

albo

$$E_{0\,\mathrm{C}} = E_{0\,\mathrm{X}} + E_{0\,\beta} + E_{kin}$$

albo

$$E_{0\,\mathrm{C}} + E_{kin\,\mathrm{C}} = E_{0\,\mathrm{X}} + E_{0\,\beta} + E_{0\,\tilde{\nu}} + E_{kin\,\mathrm{X},\beta,\tilde{\nu}} \quad \text{oraz} \quad E_{kin\,\mathrm{C}} = 0 \quad \text{oraz} \quad E_{0\,\tilde{\nu}} \approx 0$$

0 pkt – rozwiązanie, w którym zastosowano niepoprawną metodę, albo brak rozwiązania.

Przykładowe pełne rozwiązania

Zastosujemy zasadę zachowania energii – energia całkowita układu przed rozpadem jest równa energii całkowitej układu po rozpadzie:

$$E_{kin\,przed} + E_{0\,przed} = E_{kin\,po} + E_{0\,po}$$

Energia całkowita układu przed i po rozpadzie jest sumą energii kinetycznych oraz energii spoczynkowych wszystkich jąder i cząstek biorących udział w rozpadzie. Wykorzystamy związek między masą a energią spoczynkową i uwzględnimy założenia zadania (jądro węgla spoczywa, masę antyneutrina pomijamy):

$$E_{0\,\mathrm{C}} = E_{0\,\mathrm{X}} + E_{0\,\beta} + E_{kin\,\mathrm{X},\beta,\tilde{\nu}}$$

$$m_{\mathrm{C}}c^2 = m_{\mathrm{X}}c^2 + m_{\beta}c^2 + E_{kin} \quad \rightarrow$$

$$E_{kin} = (m_{\mathrm{C}} - m_{\mathrm{X}} - m_{\beta})c^2 \quad \rightarrow$$

$$E_{kin} = (13{,}99995\ \mathrm{u} - 13{,}99923\ \mathrm{u} - 0{,}00055\ \mathrm{u})c^2 \quad \rightarrow$$

$$E_{kin} = 0{,}00017 \cdot \mathrm{u} \cdot c^2 = 0{,}00017 \cdot 931{,}5\ \mathrm{MeV} \approx 0{,}16\ \mathrm{MeV}$$